A méréselmélet a különböző szakterületeken felmerülő mérési problémák elméleti általánosítását végzi.

Részei: - Jelelmélet

- Rendszerelmélet
- Becsléselmélet

A metrológia az alap és származtatott egységek előállításával, nagy pontosságú eszközök és etalonok hitelesítésével foglalkozó tudomány.

A méréstechnika a különböző folyamatok lényeges tulajdonságainak megismerésére szolgáló eszközök és módszerek összessége.

Fontossága objektív döntést tesz lehetővé.

A műszertechnika a mérések elvégzéséhez szükséges eszközök és berendezések létrehozásával foglalkozó tudományág.

A mérésügy a mértékegységek meghatározására és realizálására, valamint a mérőeszközök ellenőrzésére vonatkozó műszaki, jogi és igazgatási ismeretek összességét tartalmazza.

Mérésügyi törvény 1991/XLV Kormányrendelet 136/2004

(http://www.muszeroldal.hu/metrolagia.php)

Magyarországon a mérésügy központi szerve az Országos Mérésügyi Hivatal (OMH) volt, 2007.01.01-től Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal.

- gondoskodik a törvényes mértékegységek országos etalonjáról, nemzetközi összehasonlításukról, hazai továbbszármaztatásukról
- hatósági jogkörében meghatározza a kötelező hitelesítésű mérőeszközök mérésügyi követelményeit, ellátja a mérésügyi engedélyezési és szabályozási feladatokat
- elvégzi a mérőeszközök típusvizsgálatát és hitelesítését

Joghatással járó mérés eredménye jogi, munkavédelmi vagy jelentős gazdasági érdeket érint.

- Hitelesítés: a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatal csinálhat csak vagy adhatja ki a jogot.
- Kalibrálás: Mindenki más csak kalibrál

Vizsgálat: - egyedi vizsgálat

- típus vizsgálat

Alapfogalmak:

Kalibrálás: Etalon által létrehozott mennyiséggel való ellenőrzés

Beállítás: Kezelőszervvel mérésre kész állapotra hozás (pl.: méréshatár kiterjesztés)

Beszabályozás: Mérőeszköz módosítása a metrológiai tulajdonságok javítása érdekében. (újra kell kalibrálni)

Javítás: meghibásodott készülékbe való beavatkozás (újra kell kalibrálni)

Mérés: információszerző folyamat.

A mérés definíciója azon műveletek összessége, melynek célja egy mennyiség értékének és bizonytalanságának meghatározása.

Mérés tárgya: a mérhető mennyiségek

Mérés célja: a mérhető mennyiségek nagyságának jellemzése.

Egy mennyiség értékének és bizonytalanságának meghatározása.

Mérés módszere: modellezés, amelynek célja kiemelni a megfigyelt jelenség lényeges tulajdonságait

A modell lehet:

- 1) Funkcionális (blokkvázlat)
- 2) Fizikai (kis minta)
- 3) Matematikai (Laplace egyenlet)

Az elvárás a modellel szemben, hogy optimális legyen (valósághű, gazdaságos).

A mérés során egy mennyiség lehet:

- a) mérendő: nagyságának jellemzése a mérés célja
- b) befolyásoló: ismert módon befolyásolja a mérési eredményt
- c) zavaró: hatásmechanizmusát nem ismerjük

A mérési módszer a mérés elvégzéséhez szükséges műveletek logikai sorrendbe történő (konkrét) leírása.

A mérési eljárás a mérési módszer által meghatározott műveletek konkrét leírása.

A jel egy meghatározott fizikai mennyiség olyan jellemzője, amely információt hordoz.

A jel információt és energiát hordoz – energia átadás – jeltorzulás.

Villamos jel: feszültség (pneumatika: nyomás; hőtan: hőmérséklet)

Jelek felosztása:

- Determinisztikus: ha a hatásfok eredménye egyértelműen meghatározott. Matematikailag egyértelműen leírható.
- Sztohosztikus: csak a valószínűség számítás módszerével írható le
- Analóg: értékkészlete időben és amplitúdóban is folytonos.
- Digitális: a folytonos jelet diszkrét mennyiséggé alakítjuk át, időben és amplitúdóban.

A mérési folyamat egy összehasonlítás, amely során azt vizsgáljuk, hogy a mérendő mennyiség hányszor tartalmazza annak egységét.

A mérés pontossága függ az etalon pontosságától és a mérési módszertől.

Mértékegységrendszer kialakulása:

- 1790-ben a Francia Tudományos Akadémia állapította meg a három alapmennyiséget:
  - hosszúság
  - tömeg
  - idő
- 1960-ban egyesítették → SI (Système International d'Unités)

Etalon megválasztásának szempontjai:

- megvalósítható legyen
- jól reprodukálható legyen
- minél több tudományág használhassa

A nemzetközi mértékegységrendszer felépítése:

1) SI-n belüli:

- a) alapegységek (7 db van)
  - hosszúság: (Mértékegysége: m/méter/) (Jele: l)
     Annak az útnak a hosszúsága, amelyet a fény vákumban 1/299792458-ad másodperc alatt tesz meg.
  - tömeg: (Mértékegysége: kg /kilogramm/) (Jele: m)
     Az 1889. évben, Párizsban megadott első Általános Súly- és Mértékügyi értekezlet által a tömeg nemzetközi etalonjának elfogadott, a Nemzetközi Súly- és Mértékügyi Hivatalban, Servésben őrzött platina- irridium henger tömege.
  - idő: (Mértékegysége: s /másodperc/) (Jele: t)
     A másodperc az alapállapotú cézium-133 atom két hiperfinom energiaszintje közötti átmenetnek megfelelő sugárzás 9192631770 periódusának időtartama.
  - áramerősség: (Mértékegysége: A /Amper/) (Jele: I)
     Az amper olyan állandó elektromos áram erőssége, amely két párhuzamos egyenes, végtelen hosszúságú, elhanyagolhatóan kicsi keresztmetszetű és vákumban egymástól 1 méter távolságban lévő vezetőben áramolva, e két vezető között méterenként 2*10⁷ Newton erőt hoz létre.
  - Hőmérséklet: (Mértékegysége: K /Kelvin/) (Jele: T)
     A kelvin a víz hármaspontja termodinamikai hőmérsékletének 1/273,16-od szorosa
  - Fényerősség: (Mértékegysége: cd /kandela/) (Jele: λ)
     A kandela olyan fényforrás fényerőssége adott irányban, amely 550* 10¹² Hertz frekvenciájú monokromatikus fényt bocsájt ki és sugárerőssége ebben az irányban 1/683 Watt per szteradián.
  - Anyagmennyiség: (Mértékegysége: mol /mól/) (Jele: n) A mól annak a rendszernek az anyagmennyisége, amely annyi elemi egységet tartalmaz, mint ahány atom van 0,012 kilogramm tiszta szén-12-ben.
- b) származtatott egységek:

Kifejezhetők az alapegységek szorzata, hányadosa, vagy ismételt hányadosaként, a köztük lévő fizikai egyenletek alapján.

2) SI-n kívüli egységek:

- Adott területen használható (Hgmm)
- Korlátozás nélkül használható

3) Prefixumok:

peta	P	10^{15}
tera	T	10^{12}
giga	G	10^{9}
kilo	k	10^{3}
hekto	h	10^{2}
deka	da	10^{1}
deci	d	10^{-1}
centi	c	10^{-2}
milli	m	10^{-3}
mikro	μ	10^{-6}
nano	n	10^{-9}
piko	p	10^{-12}
femto	f	10^{-15}
atto	a	10^{-18}

Etalon:

- A mérendő mennyiség ismert nagyságát valósítja meg.
- Etalonok hierarchiája: Nemzetközi
  - Országos
  - Műhely
- Leszármaztatás / visszavezethetőség

A feszültség értékének megvalósítására sokáig a Wheastone-féle normálelem szolgált:

- 1910 óta használják
- 1,01860 V 20 °C-on
- $-40~\mu V/^{\circ}C$
- $R_{be}=1000 \Omega$
- 5-10 μA-el terhelhető

Mérési eredményt csak két számjeggyel szabad leírni (pl.: 1,7 ami ±1-2% hiba).

Josephson-effektus:

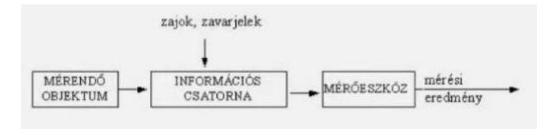
A jelenség lényege, hogy két szupravezető közé vékony szigetelő réteget helyeznek és a szupravezetőket folyékony héliumba merítve előállítják a szupravezetési állapothoz tartozó hőmérsékletet. Ha most a szupravezetőkre U feszültséget kapcsolunk, akkor azt tapasztaljuk, hogy a szigetelőrétegen elektron pontok jutnak át (alagút effektus). Az elektronpárok által kisugárzott energia: W = 2 * e U , ahol az e az elektron töltése.

A sugárzás frekvenciája, ahol a h a Planck állandó: f = W / h

A szigetelő rétegen tehát f frekvenciájú áram oszcillál.

A fenti két egyenletből a frekvenciára F = U * (2e/h) adódik.

A mérés folyamatábrája:

A mérési módszerek felosztása:

1) A kvantifikálás helye szerinti csoportosítás:

- a) analóg mérés: a mérendő mennyiséget vele analóg mennyiséggé alakítjuk (pl.: mutató kitérés) (zavarérzékenység, információtartalom)
- b) digitális mérés: a mérendő mennyiséghez számsorozatot vagy kódot rendel a mérőeszköz
- c) hibrid mérés: a mérőrendszerben az analóg és digitális jelek együtt hordozzák az információt

2) A mérendő mennyiség átalakítása szerinti csoportosítás:

- a) közvetett mérés: a mérendő mennyiséget először más, könnyebben mérhető mennyiséggé alakítjuk (pl.: feszültséget mérek és frekvenciává alakítom át a feszültség értékét)
- b) közvetlen mérés: a mérendő mennyiséggel azonos fizikai mennyiséget mérünk.

3) Mérési eljárás szerinti csoportosítás:

- a) értékmutató: a műszer a mérendő mennyiség értékét szolgáltatja (mutatókitérés vagy számjegyek formájában)
- b) állapotbeállító: a mérőhálózat valamilyen állapotának eltéréséből következtetünk a mérendő mennyiségre (ez az állapot valamilyen szélsőérték) (pl.: hídkapcsolás kiegyenlítése)

4) Mérési elv szerinti csoportosítás:

- a) összehasonlító módszer: az ismeretlen és az ismert mennyiség egyenlőségét az ismert mennyiség változtatásával hozzuk létre.
- b) felcseréléses módszer: a mérőkörben az etalon változtatásával egyenlőséget hozunk létre, majd felcserélve az ismeretlen mennyiség és az etalon helyét, újra megvalósítjuk az egyensúlyi állapotot.
  - (Pontossága nem függ a mérőrendszer pontosságától.)
- c) helyettesítő módszer: a mérőkörben az ismeretlen mennyiséget egyensúlyba hozzuk a változtatható nagyságú mennyiséggel, majd az ismeretlen mennyiség helyére a változtatható etalont helyezzük. Az etalon változtatásával ismét létrehozzuk az egyensúlyi állapotot. Ebben az esetben az etalon értéke megegyezik az ismeretlen mennyiség értékével.
  - (Pontossága nem függ a mérőrendszer pontosságától.)
- d) differencia módszer: erre a módszerre az jellemző, hogy az etalon nem változtatható, így az egyensúly megvalósítása úgy érhető el, hogy az etalont kiegészítjük egy változtatható mennyiséggel.
  - (Pontosságát elsősorban a változtatható mennyiség és az etalon aránya befolyásolja.)

A mérési hiba:

A mérés feladata meghatározni a mért értéket és ennek bizonytalanságát.

A mérési hiba fogalma:

A mérés célja elvben a mérendő mennyiség meghatározása. Jellemző, hogy a valódi és a mért érték között eltérés van.

A helyes érték a mérendő mennyiség valódi értékének az adott esetben elérhető legjobb becslése.

A mérési hiba megadási módja:

a) abszolút formában megadva: A mért érték és a helyes érték különbsége. ($H = X_m - X_h$)

Előjele és dimenziója van.

b) relatív formában megadva: A mérési hibát elosztjuk a mért mennyiség helyes értékével.

 $(h=H \, / \, X_h \approx H / \, X_m)$

Előjele van, de dimenziója nincs. (%, ‰, ppm, ppb)

A mérés pontossága:

A pontosság a mérésnek az a tulajdonsága, amelyik a valódi értéktől való eltérésre utal.

A pontosság és a hiba egymással ellentétes fogalmak, de egymásnak nem reciprokai.

Ez a megfogalmazás azt jelenti, hogy kisebb hiba nagyobb mérési pontosságot eredményez.

A mérési hibák csoportosítása:

1) Durva hiba: Valamilyen emberi hiba okozza. A mérés értékelhetetlen.

2) Rendszeres hiba:

- változatlan körülmények között megismételve a hiba nagysága és előjele állandó
- ismert módon változó körülmények között pedig az ismert törvényszerűségek szerint változik
- torzítja a mérést
- ha a rendszeres hiba nagysága és előjele meghatározható, akkor ezzel a mérési eredmény korrigálható

3) Véletlen hiba:

- ugyanolyan körülmények között megismételve a mérést a mérés eredménye más értéket ad.
- a véletlen hibának is vannak okai, azonban ezeket az okokat nem ismerjük, vagy a felderítés nehézsége és/vagy költésgessége miatt nem tartunk igényt ismeretére
- nagysága és előjele bizonyos határok között véletlenszerűen változik
- ez a hiba bizonytalanná teszi a mérést
- elsődlegesen a gyártók által a műszerekre megadott hibákat kezeljük véletlen hibaként
- <u>mérési sorozat</u> segítségével lehet meghatározni a nagyságát (lásd: következő oldal részletesen)

Korrekció: az abszolút formában megadott rendszeres mérési hiba negatív előjellel vett értéke.

(Jele: K) K = -H $X_{helves} = X_{mért} + K$

A rendszeres hibák **okai** az alábbiak lehetnek:

a) a mérőeszközök hibái:

- a műszerek energia felvétele (fogyasztása) okozta hiba
- a méréshatár váltás hiba
- interpolációs hiba

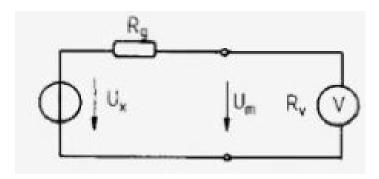
b) a mérési módszerből származó hibák:

- a helytelenül felépített mérőkör
- a nem megfelelő mérési módszer kiválasztása

c) a külső körülmények okozta hibák

- hőmérsékleti hiba
- a külső környezeti hatásokból származó egyéb rendszeres hibák

Példa A feszültségmérés rendszeres hibájának meghatározása:

$$U_m = U_x \cdot \frac{R_v}{R_v \cdot R_g}$$

$$H = U_m - U_x$$

"Mennyi az abszolút és a relatív hiba?"

$$H = U_x \cdot \frac{R_v}{R_v \cdot R_g} - U_x = U_x \cdot \left[\frac{R_v}{R_v - R_g} - 1 \right] = -U_x \cdot \frac{R_g}{R_g + R_v} = -U_x \cdot \frac{1}{1 + \frac{R_v}{R_g}}$$

$$h = \frac{H}{U_x} = -\frac{R_g}{R_g + R_v} = -\frac{1}{1 + \frac{R_v}{R_g}}$$
  $U_m < U_x$

"Mikor 0 az abszolút és/vagy relatív hiba?"

a) számláló = 0 $\rightarrow R_g = 0$ ideális feszültséggenerátor b) nevező= ∞ $\rightarrow R_v = \infty$ ideális feszültségmérő

A fenti feltételek a gyakorlatban nem teljesülnek, ezért az R_v>>R_g feltételt igyekszünk megvalósítani.

Mérési sorozat:

- segítségével lehet meghatározni a véletlen hiba nagyságát.
- a mérési sorozaton olyan nagyszámú ismételt mérést értünk, amit változatlan körülmények között végzünk el
- ha a mérési sorozat n számú mérésből áll, és a rendszeres hibával korrigált értéket X₁; X₂; ...

X_i ... X_n, akkor a várható érték legjobb becslése a mérési sorozat átlaga

$$\bar{X} = \frac{1}{n} \cdot (X_1 + X_2 + \dots + X_i + \dots + X_n) = \frac{1}{n} \cdot \sum_{i=1}^{n} X_i$$

a mérési sorazat átlagértéke az a szám, amelytől vett mérési értékek különbségének összege zérus

$$\sum_{i=1}^{n} (X_i - \bar{X}) = 0$$

A mérési sorozat jellemző értékei:

- a) medián: az az érték, amitől mérve egyenlő számú, kisebb és nagyobb értékek vannak a sorozatban
- b) módus: a mérési sorozat azon eleme, amelynek a legnagyobb a gyakorisága
- c) terjedelem: A legnagyobb mért érték: X_{max}, a legkisebb mért érték X_{min}.
- d) átlagos abszolút eltérés (E):

$$E = \frac{1}{n} \cdot \sum_{i=1}^{n} |X_i - \bar{X}| \qquad X_H = \bar{X} \pm E$$

e) a szórás definíciója:

$$s = \pm \sqrt{\frac{1}{n-1} \cdot \sum_{i=1}^{n} (X_i - \bar{X})^2}$$

A szórásnégyzet s², vagy másként variancia.

Csoportosított mérési adatok és ábrázolásuk:

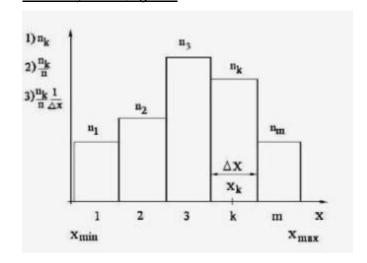
Előnye: Szemléletessé és egyszerűbbé teszi az adatok kezelését,

Hátránya: viszont információveszteséget okozhat.

Bontsuk fel a mért értékeket tartalmazó intervallumot m darab ΔX szélességű szakaszra és legyen egyegy elemi szakaszban $n_1; n_2 \dots n_k \dots n_m$ számú mérési adat. Ha a k-adik számú ΔX szakaszban a mért érték X_k és az intervallum n_k számú mért értéket tartalmaz.

$$n = \sum_{k=1}^{m} n_k \qquad \bar{X} = \frac{1}{n} \cdot \sum_{i=1}^{n} X_i = \frac{1}{n} \cdot \sum_{k=1}^{m} X_k \cdot n_k$$

$$E = \frac{1}{n} \cdot \sum_{k=1}^{m} |X_k - \bar{X}| \cdot n_k \qquad s = \pm \sqrt{\frac{1}{n-1} \cdot \sum_{k=1}^{m} (X_k - \bar{X})^2 \cdot n_k}$$

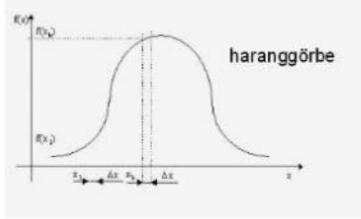
Relatív gyakoriság:

megadja annak a valószínűségét, hogy a következő mérési adat ebbe a sávba esik-e bele (n_k / n)

Empirikus sűrűségfüggvény:

$$f(X_k) = \frac{n_k}{n \cdot \Delta x}$$

Normális eloszlású sűrűségfüggvény vagy másként Gauss-féle eloszlásfüggvény:

 $\Delta X \rightarrow 0$ miközben n $\rightarrow \infty$

$$\int_{-\infty}^{+\infty} f(x)dx = 1$$

$$\int_{X_1}^{X_2} f(x) dx = p[X_1; X_2]$$

Gauss feltétel:

$$\frac{s^2}{E^2} = \frac{\pi}{2}$$

Helyes érték véletlen hiba esetén:

$$X_h = \bar{X} \pm k \cdot s = \bar{X} \pm \varepsilon$$

ahol

k: kiterjesztési tényező

ε: megbízhatósági sáv

s: szórás

k valószínűség (P_k) Valószínűség [%]

0	0	0
1	0,682	68,2
2	0,954	95,4
3	0,997	99,7

(Annak a valószínűsége, hogy a valódi érték ebbe a sávba esik, az 0,954, ami 95,4 %)

A szabványos érték <u>k=2</u>.

A mérési eredmények megadása metrológiailag helyes formában:

ahol: Xh: a mérés helyes értéke $X_h = X_m + K \pm \varepsilon$

Xm: a mért érték K: a korrekció

a véletlen hibák intervalluma :3±

Analóg műszerrel mért adatok bizonytalanságának megadása:

$$\pm h = \pm h_{po} \cdot \frac{x_{mh}}{x_m}$$
 ahol: h: a mérés bizonytalansága

a pontossági osztály – gépkönyv alapján

 X_{mh} : aktuális méréshatár X_{m} : a mért érték

Digitális kijelzésű műszerekkel mért adatok bizonytalanságának meghatározásai:

$$\pm h = \pm \left(h_{rdg} [\%] + h_{fs} [\%] \cdot \frac{x_{fs}}{x_{rdg}} + \frac{D[digit]}{N_k} \cdot 100 [\%] \right)$$

a mérés bizonytalansága ahol: h:

> leolvasott értékre vonatkoztatott hiba-gépkönyv alapján h_{rdg (reading):}

aktuális méréshatárra vonatkoztatott hiba – gépkönyv alapján h_{fs (full scale):}

aktuális méréshatár $X_{fs:}$

mért érték X_{rdg:}

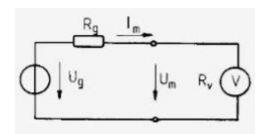
D (digit): bizonytalan jegyek száma – gépkönyv alapján

 $N_{k:}$ a digitális műszeren kijelzett teljes szám értéke a tizedespont

nélkül

Amelyik érték nincs megadva, az 0-nak tekinthető.

Példa Thevenin helyettesítő kép elemeinek meghatározása:

Mivel az áramkör két ismeretlen mennyiséget (Ug és Rg) tartalmaz, két mérést végzünk, az egyiket analóg, a másikat digitális műszerrel.

1) Analóg műszerrel:

$$\begin{split} U_{m(A)} &= 8 \ V \\ U_{mh(A)} &= 10 \ V \\ R_{v(A)} &= 200 \ k\Omega \\ h_{\text{DO}(A)} &= \pm 1,5 \ \% \end{split}$$

$$\begin{aligned} \left| K_{(A)} \right| &= I_m \cdot R_g = \frac{U_{m(A)}}{R_{v(A)}} \cdot R_g = \frac{8 V}{200 k\Omega} \cdot 103,1 \ k\Omega = 4,124 V \\ &\pm h_{U(A)} = \pm h_{po} \cdot \frac{U_{mh}}{U_m} = \pm 1,5 \% \cdot \frac{10 V}{8 V} = 1,875 \% \end{aligned}$$

$$\begin{array}{l} X_h = X_m + K \pm \varepsilon \\ U_g = U_{m(A)} + K_{(A)} \pm h_{U(A)} = 8 \ V + 4,212 \ V \pm 1,875 \ \% = 12,1 \ V \ \pm 1,9 \ \% = 12,1 \ V \pm 0,23 \ \% \end{array}$$

2) Digitális műszerrel:

$$\begin{split} U_{m(D)} &= 12 \ V \\ U_{mh(D)} &= 20 \ V \\ R_{v(D)} &= 10 \ M\Omega \\ h_{rdg(D)} &= \pm 1,5 \ \% \\ D &= 1 \end{split}$$

$$\left| K_{(D)} \right| = I_m \cdot R_g = \frac{U_{m(D)}}{R_{v(D)}} \cdot R_g = \frac{12 \, V}{10 \, M\Omega} \cdot 103,1 \, k\Omega = 123,72 \, mV$$

$$\pm h = \pm \left(h_{\text{rdg}} [\%] + \frac{D[digit]}{N_k} \cdot 100 [\%] \right) = \pm \left(0.5 \% + \frac{1}{1200} \cdot 100 \% \right) = \pm 0.5833 \%$$

$$\pm h_{U(D)} = \pm h_{po} \cdot \frac{U_{mh}}{U_m} = \pm 1.5 \% \cdot \frac{10 V}{8 V} = 1.875 \%$$

$$U_g = U_{m(D)} + K_{(D)} \pm h_{U(D)} = 12 V + 123,712 \ mV \pm 0,5833 \% = 12,1 V \pm 0,6 \% =$$

= 12,1 V ± 0,23 %

Pontossági osztály:

0,05; 0,1; 0,2; 0,5; 1; 1,5 laboratóriumi műszerek

2,5 ; 5 üzemi műszerek

Addig érvényesek ezek az adatok, míg a <u>referencia feltételeket</u> betartjuk. Járulékos hiba lép fel, ha kilépünk a referencia tartományból. (Alaphiba + járulékos hiba)

Fajtái:

A hibát okozzák:

hőmérséklet - paralixis (leolvasási) hiba

mágneses tér - skála hiba

- páratartalom - interpolációs hiba

- légnyomás

Hibák halmozódása matematikai műveletek során

Az egyszerűség miatt vizsgálatainkat két adattal végzett műveletekre korlátozzuk. A nyert összefüggések tetszőleges számú mennyiségre is kiterjeszthetők.

Legyen x és y egymástól független mérési adat. Tételezzük fel, hogy a mérési adatok a rendszeres hibáktól mentesek és x névleges értéke x_0 , y névleges értéke y_0 valamit x mérésnél elkövetett hiba $\Delta x = x - x_0$, y mérésnél elkövetett hiba $\Delta y = y - y_0$.

$$z=f(x, y)$$

Z teljes megváltozását (hibáját) a parciális deriváltak alapján határozhatjuk meg:

$$\Delta z = \frac{\partial z}{\partial x}\Big|_{x_0 y_0} \cdot \Delta x + \frac{\partial z}{\partial y}\Big|_{x_0 y_0} \cdot \Delta y$$

1) Alapeset:

$$\Delta z = \frac{\partial z}{\partial x}\Big|_{x_0 y_0} \cdot \Delta x + \frac{\partial z}{\partial y}\Big|_{x_0 y_0} \cdot \Delta y$$

Előjelhelyes esetben.

2) Legpesszimistább eset (worst case):

$$\Delta z = \pm \left[\left| \frac{\partial z}{\partial x} \right|_{x_0 y_0} \cdot \Delta x \right| + \left| \frac{\partial z}{\partial y} \right|_{x_0 y_0} \cdot \Delta y \right]$$

3) Legvalószínűbb eset (ha az adatok függetlenek, szórásként számolva)

$$\Delta z = \pm \sqrt{\left(\frac{\partial z}{\partial x}\Big|_{x_0 y_0} \cdot \Delta x\right)^2 + \left(\frac{\partial z}{\partial y}\Big|_{x_0 y_0} \cdot \Delta y\right)^2}$$

Hibák halmozódása összeadás esetén

Összeadáskor az abszolút hibák összegződnek.

- 1) Abszolút formában megadva:
  - a) alapeset:

$$H_z = H_x + H_y$$

b) Legpesszimistább eset (worst case):

$$H_z = \pm \big[|H_x| + \big| H_y \big| \big]$$

c) Legvalószínűbb eset (statisztikailag függetlenek):

$$H_z = \pm \sqrt{(H_x)^2 + (H_y)^2}$$

2) <u>relatív formában megadva:</u>

$$h_z = \frac{|H_x| + |H_y|}{x + y}$$

Hibák halmozódása kivonás esetén

Kivonáskor az abszolút hibák kivonódnak.

1) <u>Abszolút formában megadva:</u>

$$H_z = H_x + H_y$$

2) <u>Relatív formában megadva:</u>

$$h_z = \frac{|H_x| + |H_y|}{x - y}$$

A legpesszimistább és legvalószínűbb eset képletei megegyeznek az összeadáséval.

Ha a két mérési eredmény közel van egymáshoz, akkor nagyon nagy lesz a hiba.

Kerülni kell azokat a méréseket, amelyeknél az eredményt úgy kapjuk meg, hogy a mért értékeket ki kell vonni egymásból!

Hibák halmozódása szorzás és osztás esetén

1) Abszolút formában megadva:

a) szorzásnál:

$$H_z = \pm \left(|y_0 H_x| + \left| x_0 H_y \right| \right)$$

b) osztásnál:

$$H_z = \pm \left(\left| \frac{H_x}{y_0} \right| + \left| \frac{x_0 H_y}{{y_0}^2} \right| \right)$$

2) Relatív formában megadva:

$$\overline{h_z = \pm [|h_x| + |h_y|]}$$

A relatív hiba szorzásnál és osztásnál megegyeznek.

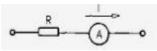
Példa Számítással történő ellenállás meghatározásának hibája:

$$\begin{split} ℑ = 0.5 \ A \pm 0.01 \ A \\ &\underline{Um = 10 \ V \pm 5 \ \%} \\ &R = ? \quad h_R = ? \end{split}$$

$$R = \frac{U_m}{I_m} = \frac{10 \ V}{0.5 \ A} = 20 \ \Omega$$

$$\pm h_R = \pm [|h_U| + |h_I|] == \pm [|2\%| + |5\%|] = \pm 7\%$$

Példa Számítással történő teljesítmény meghatározásának hibája:

 $R = 100 \Omega \pm 5 \%$

 $I = 0.5 A \pm 0.01 A$

$$P = ? h_P = ?$$

$$P = I^2 \cdot R = 0.5^2 \cdot 100 = 25 W$$

Legpesszimistább eset:

$$\pm h_R = \pm [|2 \cdot h_I| + |h_R|] = \pm [|2 \cdot 2| + |5|] = \pm 9 \%$$

Legvalószínűbb eset (szórásként számolva):

$$\pm h_p = \pm \sqrt{(2 \cdot h_l)^2 + (h_R)^2} = \pm 6,4 \%$$

Mérési eredmények ábrázolása:

- az ábrázolást legtöbbször síkbeli derékszögű koordinátarendszerben végezzük el (a másik a polárkoordináta rendszer →hadügy)
- a tengelyeken a beosztások legtöbbször egyenletesek (jó interpolációs lehetőséget biztosítanak)
- de lehet ettől eltérő is, mint pl.: logaritmukus (lin-log, log-log, eltolt)
- a mérési pontokat kereszttel jelöljük
- a mérési pontokat ábrázolás után tilos összekötni, helyette az összefüggést reprezentáló görbével közelítjük

Regressziós egyenes:

- a regressziós egyenes paramétereinek meghatározásakor a legkisebb négyzetek módszerét alkalmazzuk
- A módszer az alábbi: a közelítő görbe jellemzőit úgy kell megválasztani, hogy a mérési pontok és a keresett görbe közötti távolságok négyzetösszege minimális legyen

Álljon a mérésünk a következő elemekből: $x_1, y_1; x_2, y_2; \dots x_n, y_n$

A közelítő egyenesünk egyenlete: y = mx + b

Azonos x értékekhez tartozó y értékek különbsége: $\delta_1 = y_1 - (mx_1 + b)$

A különbségek négyzetösszege:

$$\sum_{i=1}^{n} [y_1 - (m \cdot x_t + b)]^2 = F(m; b)$$

Ennek a kifejezésnek meg kell keresni a minimumát, amit m és b szerint vett parciális deriváltakkal érünk el:

$$\frac{\partial F(m;b)}{\partial m} = 0 \qquad \frac{\partial F(m;b)}{\partial b} = 0$$

ahol: m: iránytényező

b: tengelymetszet

Korrelációs együttható:

A mérési pontokhoz megfeleltetjük a regressziós görbe pontjait. A kétféle ponthalmaz között korreláció (megfeleltetés) van. A korreláció mértékére a korrelációs együttható (r) jellemző:

$$r = \frac{\sum_{i=1}^{n} (x_i - \bar{x})(y_i - \bar{y})}{\sqrt{\sum_{i=1}^{n} (x_i - \bar{x})^2} \cdot \sqrt{\sum_{i=1}^{n} (y_i - y)^2}}$$

Az r együttható abszolút értéke 0 és 1 között van.

A korrelációs együttható értéke a mennyiségek közötti kapcsolat erősségére utal. Ha a két mennyiség között lineáris kapcsolat áll fenn, akkor |r|=1, és ha r=0, akkor a két mennyiség korrelálatlan.

Műszerek felosztása:

- 1) Mérendő mennyiség szerint:
  - villamos
  - nem villamos
- 2) Mérési feladat szerint:
  - Jelforrások: amelyek a mérőköröket látják el a szükséges vizsgálójelekkel
  - Vizsgálóműszerek: amelyek a fizikai mennyiség értékét, időbeni lefolyását vagy állapotát határozzák meg.
- 3) Kijelzésének jellege szerint:
  - kijelző (értékmutató)
  - integráló műszer (pl.: villanyóra): amelyek a mért fizikai mennyiség értékét integrálják
  - regisztráló (pl.: szeizmográf): amelyek a mérési eredményeket vonal vagy pontsor formájában rögzítik
  - jelző műszerek (pl.: szén-monoxid mérő): fizikai jellemző előre beállított értékeinél hang-, vagy fényjelzést szolgáltatnak

- 4) Műszer működéséhez szükséges energia szerint:
  - segédenergiával működő
  - segédenergiák nélkül működő
- 5) A műszer elhelyezkedése szerint:
  - távmérő
  - helyszínen mérő
- 6) A mérés időbeni lefolyása szerint:
  - folyamatosan mérő
  - szakaszosan mérő

Villamos mennyiségek mérése

- <u>jel:</u> feszültség (számunkra ez a legfontosabb)
- a többi mennyiség mérését visszavezetjük a feszültség mérésére

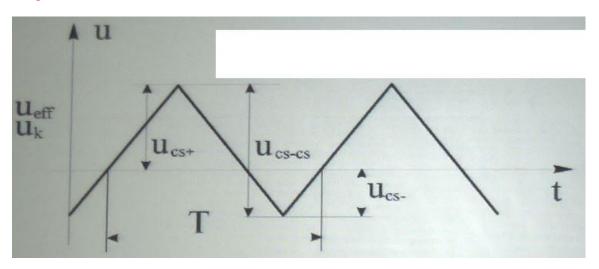
A feszültség

- o fajtája szerint lehet:
  - o AC váltakozó áramú
  - o DC egyenáramú
- o mérési módszere szerint lehet:
  - o analóg
    - elektromechanikus
    - elektronikus
  - o digitális
    - elektronikus

AC váltakozó feszültség mérése:

- 1) Jelalak
- 2) Amplitúdó ("hány V?")
- 3) Frekvencia (periódusidő)
- 4) Fázis

Amplitúdó mérése:

Csúcsérték: (peak value) a perióduson belüli legnagyobb pillanatértéket értjük (Ucs vagy Up)

Amennyiben pozitív és negatív irányban nem azonos alak keletkezik, akkor külön meg kell adni: U_{cs} +, U_{cs} - vagy U_p +, U_p -

A pozitív és negatív irányú csúcsértékek összege a csúcstól-csúcsig. ($U_{cs\text{-}cs}$ vagy $U_{p\text{-}p}$ /peak to peak/

Egyszerű vagy elektrolitikus középérték (mean value):

Matematikailag periódusra vett átlagérték. Szinuszos jel esetén értéke 0 V.

$$U_e = U_{mv} = \frac{1}{T} \int_0^T U(t)dt$$

Abszolút középérték: (average value)

$$U_k = U_{av} = \frac{1}{T} \int_0^T |U(t)| dt$$

Szinuszos jel esetén:

$$\frac{2 U_p}{\pi}$$

Négyzetes középérték vagy effektív érték: (Root mean square, RMS)

$$U_{eff} = U_{RMS} = U = \sqrt{\frac{1}{T} \int_{0}^{T} U(t)^{2} dt}$$

Szinuszos jel esetén: (a jel munkavégző képessége)

$$\frac{U_p}{\sqrt{2}}$$

A mérőszámok közötti kapcsolat kifejező tényezők:

- formatényező (form factor)

$$k_f = \frac{U_{eff}}{U_k}$$

Szinuszjel esetén:

$$\frac{\pi}{2\sqrt{2}}$$

csúcstényező (crest factor)

$$k_{cs} = \frac{U_{cs}}{U_{eff}}$$

Szinuszjel esetén:

$$\sqrt{2}$$

Leggyakoribb periodikus jelek jellemző adatai:

"Mit mér és mit mutat a műszer?"

A csúcsérték egyenirányítóval rendelkező műszerek, ami általában szinuszos jelre kalibrált, a háromszögjel csúcsértékét érzékeli, és osztja a szinuszos jelre vonatkozó csúcstényezővel.

A műszer által mutatott Um értékből a háromszögjelünk effektív értéke a következőképpen számítható ki: $U_m = \frac{U_p}{k_{cs}}$

Háromszögjelre vonatkoztatott csúcstényező:

$$k_{csH} = \frac{U_p}{U_{effH}} = \sqrt{3} = 1,73$$

Milyen egyenirányító?	Mit mér?	Mit mutat?	Szinuszjel esetén (U _p =1V)	Négyszögjel esetén (U _p =1V)
középérték	U_{ak}	$U_{ak} \cdot 1,11$	$\frac{2 U_p}{\pi}$	$U_p \cdot 1,11$
csúcsérték	U_p	$\frac{U_p}{\sqrt{2}}$	$\frac{U_p}{\sqrt{2}} = 0.707$	$\frac{U_p}{\sqrt{2}} = 0.707$
valódi effektív érték	valódi effektív érték (U _{eff})	U_{eff}	$\frac{U_p}{\sqrt{2}}$	$U_p = U_{eff}$

A műszerek szinuszos jelre vannak skálázva.

Szinuszjel esetén annak effektív értékét mutatják, függetlenül attól, hogy csúcsértéket, középértéket vagy effektív értéket mértek.

Csúcsérték egyenirányitó esetén a kijelzett érték a mért érték és a szinuszjelre vonatkozó csúcstényező reciprokainak szorzata.

Abszolút középérték mérő egyenirányító műszer esetén a mért érték és a szinuszjelre vonatkozó formatényező szorzata, így teljesül a szinusz effektív értékre történő skaláris követelménye.

Deprez műszer elektrolitikus középértéket mér. Szinusz vagy Négyszögjel→0V

Oszcilloszkóp

Feladata: két vagy több villamos jel függvénykapcsolatának az ábrázolása

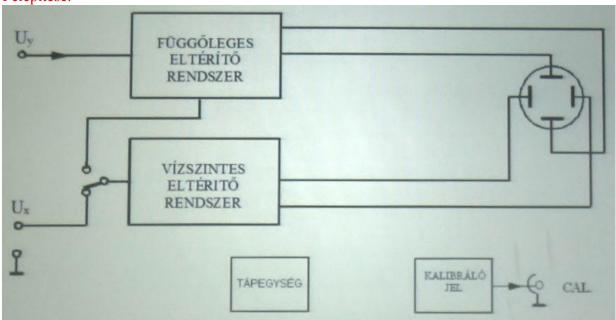
Előnye: teljes információt szolgáltat a jelről (jelalak, frekvencia, fázis, amplitúdó)

Hátránya: pontatlan (5-7%)

Fajtái:

- univerzális
- tároló
- mintavételező
- analizátorok (logikai állapot, spektrum)
- karakterisztika ábrázoló

Felépítése:

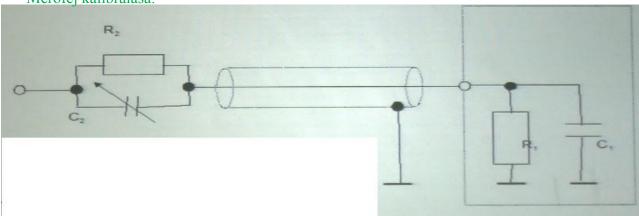
Fő részei:

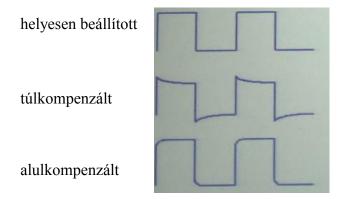
- függőleges eltérítőrendszer
- vízszintes eltérítőrendszer
- készülékváz

Készülékváz:

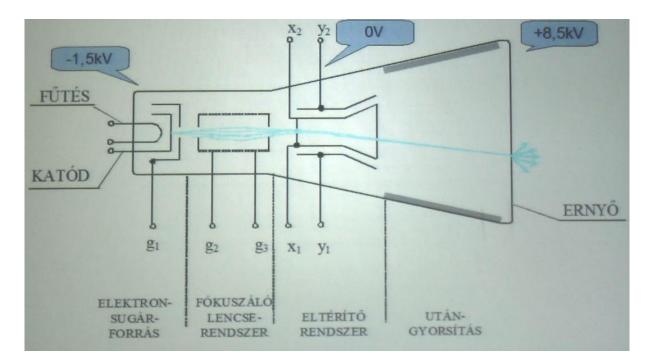
- tápegység
- kalibráló áramkör
- képcső és kiszolgáló egységei

Mérőfej kalibrálása:

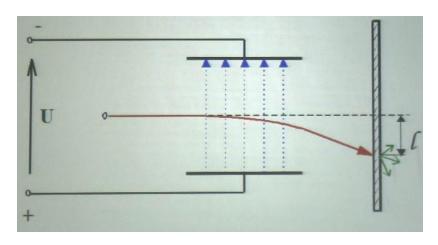

Katódsugárcső (CRT)

Az elektron eltérítése:

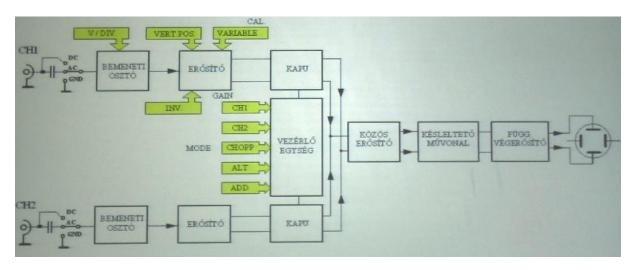

Függőleges eltérítő rendszer:

Feladata: a jel alakhű erősítése olyan mértékben, hogy kiértékelhető ábrát eredményezzen a képernyőn.

- kétsugarasított oszcilloszkópnak 2 eltérítő rendszere van külön-külön (2 katód, 2 eltérítő)
- egysugaras kétsugarasított oszcilloszkóp

Kétsugarasított oszcilloszkóp függőleges eltérítő rendszere:

AC-DC-GND: csatolás választó

- GND: a bemeneti jellel nem történik semmi (hold)
- AC: kondenzátoron keresztül jut be csak a váltó jel
- DC: teljes jel az erősítőre kerül, így együtt vizsgálhatjuk az egyen és váltakozó összetevőt

Bemeneti osztó:

- a bemeneti jel milyen mértékben osztódjon
- az oszcilloszkóp bemeneti impedanciájának nagyságát és állandóságát biztosítja

Erősítő:

- nem terheli az előző fokozatot (Rb=∞), de erősíti a következőt
  - GAIN: műszer belcsejében
  - INV: fázisfordítás
  - VERT. M. POSITION? egyenfeszültségű összetevőt keverünk a jelhez. Függőleges pozíció beállítása
  - VAR: fokozat menti erősítés állítás

Kapu: egyes vagy kettes csatorna ...

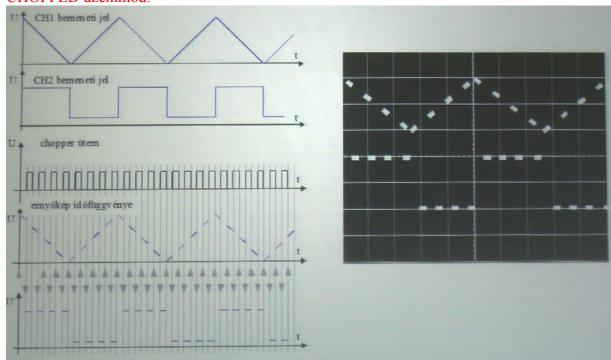
Megjelenítési üzemmódok:

CH1 csak 1-es csatornaCH2 csak 2-es csatorna

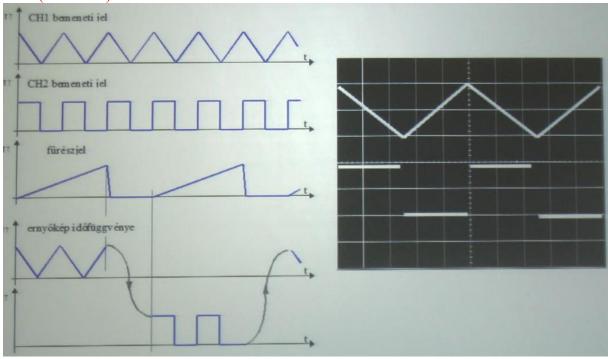
- ADDED 2 jel pillanatértékének összegzését végzi el

- CHOPPED
- ALTERNATE

CHOPPED üzemmód:

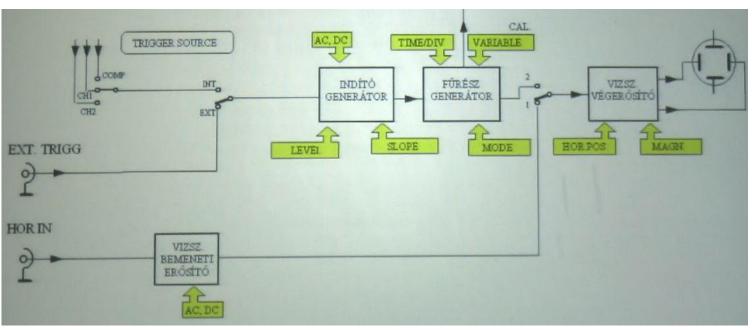
ALT (váltakozó) üzemmód:

Függőleges eltérítőrendszer jellemzői:

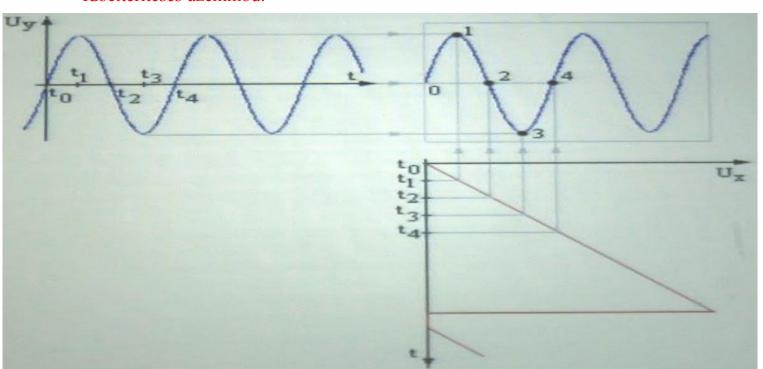
- érzékenység 10mV/DIV ... 20 V / DIV
- határfrekvencia 0-30 MHz (0-100 MHz)
- bemeneti impedancia $Z_{be} \!\! = \! 1$ MO $\parallel 20$ pF
- maximális bemeneti feszültség DC + $AC_{peak} \approx 500 \text{ V}$

Vízszintes eltérítő rendszer:

- XY üzemmód
- időeltérítéses üzemmód
- TIME/DIV: eltérítési sebesség

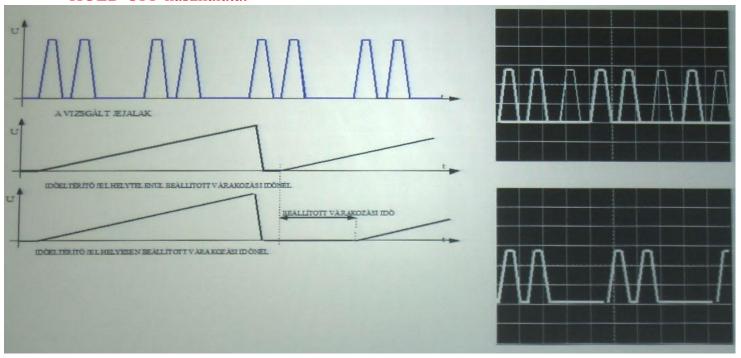
Időeltérítéses üzemmód:

Fűrészjel vizsgálata:

HOLD OFF használata:

Indítógenerátor (trigger generátor): feladata az indító jel létrehozása Trigger forrás jöhet:

- comp közösről
- CH1
- CH2
- Külső jel (EXT)
- level: honnan rajzol
- slope: felfutó/lefutó

Fűrészgenerátor indítási üzemmódjai:

(Trigger generátor küldi bele a jelet)

- Free run: folyamatosan indít
- Norm (indított): ha bejön egy impulzus (indítójel) elindul egy fűrész, a következő a következőnél
- Auto: (Free run és Norm között): figyeli a bemeneti jelet (ha nincs akkor free run és fut a jel; ha van, akkor normál üzemmód)

Technikai adatok:

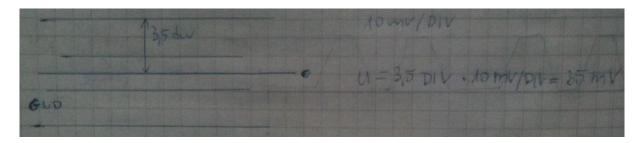
- eltérítési sebesség: 5 sec/DIV ... 100 nc/DIV

- sávszélesség: f_x=f_y/20

Mit lehet mérni oszcilloszkóppal?

- U; t; T; f; f_{arány}; fázis

- mindent távolság mérésre vezetünk vissza

Frekvenciamérés XY üzemmódban:

Ha a két frekvencia egész szám, akkor nem forog, ha nem egész szám, akkor forog.

$$f_x = f_R = 1 \text{ kHz}$$
  $n_1 = 8 \text{ } n_2 = 2$

$$\frac{f_x}{f_y} = \frac{8}{2} = 4 \qquad f_x \to f_y = 4 Hz$$

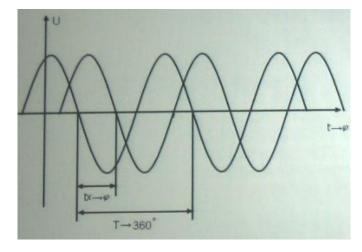
Lissajouse ábrák:

f _{vízszintes} ffüggőleges	FÁZISSZÖG
1 1	/ O \ O \ 270° 360°

Fázisszög mérése:

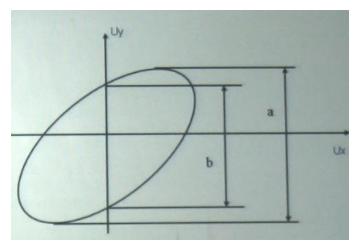
1) Időeltérítéses üzemmódban: $\frac{t_x}{T_x} = \frac{\varphi}{360^{\circ}}$

$$\frac{t_x}{T_x} = \frac{\varphi}{360^\circ}$$

2) XY üzemmódban:

$$\varphi = \arcsin \frac{b}{a}$$

Kettős időalap:

Feladata az ábra tetszőleges részének kinagyítása.

Digitális mintavételező oszcilloszkóp

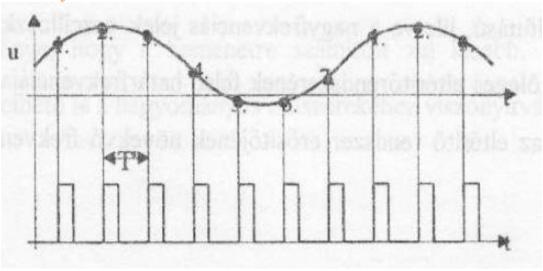
A jelet nem folyamatosan figyeljük, hanem csak bizonyos időszakonként, akkor is csak egész rövid időtartamig, azaz a vizsgálandó jelből mintát veszünk.

Mintavételezési módszerek:

- 1) Valós idejű (REAL TIME)
- 2) Ekvivalens idejű
- 3) Véletlen idejű (RANDOM REPETITIVE)

Shannon-tétel: a mintákból a jel visszaállítható, ha a vizsgált jel folytonos, egyenértékű, frekvenciában sávhatárolt, és a mintavételezés frekvenciája nagyobb mint a mintavételezett jelben előforduló legnagyobb frekvencia kétszerese.

Valós idejű mintavételezés:

Matematikailag tudjuk visszaállítani.

Ezt a mintavételezési módszert elsősorban kisfrekvenciás jelek vizsgálatánál használjuk.

Ekvivalens idejű mintavételezés:

Az ábrázolni kívánt bemenő jel egy periódusából legfeljebb egyetlen mintát veszünk, ezért a mintavételezés frekvenciája egyenlő vagy kisebb a mérendő jel frekvenciájával $f_{\text{mintavételezési}} \leq f_{\text{jel}}$

A módszer széles frekvenciatartományban tesz lehetővé jelvizsgálatot.

A mintavételezés felső határfrekvenciáját csak a mintavevő impulzusok szélessége korlátozza.

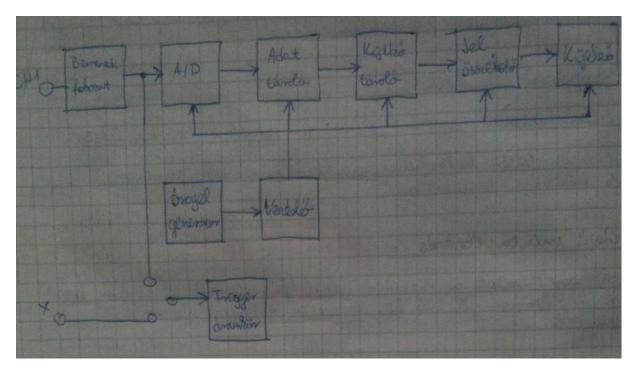
Véletlen idejű mintavételezés

A mintavétel időpillanatát a vizsgált jeltől függetlenül szabadon futó oszcillátor impulzusai jelölik ki, így az a trigger eseménytől teljesen független.

Ahhoz, hogy a jel és az oszcillátor frekvenciája még véletlenül se legyen szinkronban, az oszcillátor frekvenciáját véletlenszerűen változtatják.

A minta amplitúdóján kívül mérik a trigger esemény és a mintavétel időpillanata közötti időt, és az összetartozó amplitúdó és időadatokat együtt tárolják el.

Digitális tároló oszcilloszkóp (DSO)

Valós idejű és ekvivalens idejű mintavételező is lehet.

Felbontóképesség:

- Analóg oszcilloszkóp képernyője kb. 10×8 cm
- függőlegesen 8-bit A/D

$$\frac{1}{2^8} = \frac{1}{256} = \frac{100\%}{256\%} \sim 0.4\%$$

- vízszintesen 1 kB RAM

$$\frac{1}{2^{10}} = \frac{1}{1024} = \frac{100\%}{1024\%} \sim 0.1 \%$$

DSO előnyei:

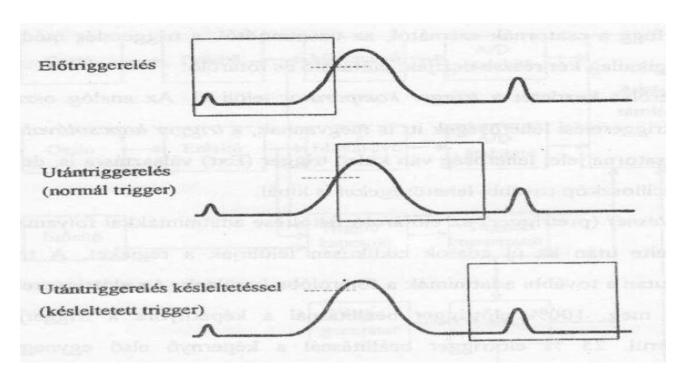
- végtelen tárolási idő
- állandó fényerő
- elő- és utántriggerelés lehetősége
- átlagképzés
- beépített automatikus mérések (amplitúdó, felfutási idő, stb.)
- rendszerbe illeszthetőség
- kurzorok alkalmazása
- Auto setup
- menüvezéreltség

DSO hátrányai:

- hamis jelábrázolás lehet
- nincs intenzitás információ (minden jelnek azonos a fényereje)

Triggelerési módok:

- Előtriggerelés: a triggerjel beérkezése leállítja a felvételt (esemény előtti időszak)
- Utántriggerelés (normál trigger): a triggerjel beérkezése indítja el a beírást (esemény utáni időszak
- Utántriggerelés késleltetéssel (késleletetett trigger): esemény előtti és utáni időszakot is látom

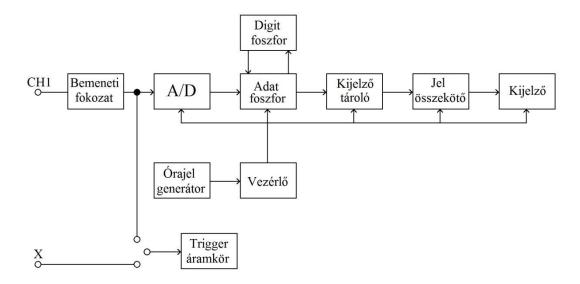
A kezelés üzemmódjai:

- Normál üzemmód: ciklikusan írja a jelet a memóriába
- Frissítő üzemmód (refreshed): bizonyos időszakonként megint fölveszi a tárba
- Gördülő üzemmód (roll): Lassú jeleknél alkalmazzuk. Mindig a legújabb minta kerül kijelzésre. Jobbról balra lassan mozog a jel.
- Vízesés üzemmód (waterfall): Szűrőkarakterisztikák vizsgálatára használják.
   Folyamatosan felveszi a jelet
- Tároló üzemmód: tranziens jelek vizsgálatához használjuk
- Burkoló görbe üzemmód (peak detect): veszi a jeleket és a görbét a legkisebb és legnagyobb közé húzza be.

Jel összekötő áramkör feladata: a minták között matematikai úton kiszámítja a jelek közti középértéket.

Digitális foszfor oszcilloszkóp (DPO):

- Egyik alkalmazása a jel sebességének mérése.
- A DSO hátránya, hogy minden jelnek azonos az intenzitása
- Az analóg oszcilloszkópoknál a fénypor (foszfor) utánvilágítása megoldja az intenzitás különbség kijelzést.
- A DPO esetén egy teljesen digitális foszfor segítségével oldják meg a fényintenzitás különbség kijelzést.

Analóg elektromechanikus egyenfeszültségmérő műszerek (U-DC-A-EM)

Egy álló és egy mozgó részből állnak. A kettő között nyomaték lép fel, amelynek hatására a mozgó rész elmozdul.

Az elfordulás mértéke arányos a mérendő mennyiséggel.

Fajtái:

- Deprez műszer
- Lágyvasas műszer
- Elektrodinamikus műszer

Deprez műszer

Lengőtekercses vagy állandó mágnesű műszer.

<u>Nyomatéki egyenlet:</u> $M_k = M_V + M_S + M_{cs} + M_{\Theta}$ ahol:

M_k: kitérítő nyomaték

M_v: visszatérítő nyomaték

M_s: surlódási nyomatékM_{cs}: csillapító nyomaték

M_⊕: tehetetlenségi nyomaték

Állandósult állapotban:

$$Mk = Mv$$
 (a többi tag értéke 0)

$$M_v = c_r \cdot \alpha$$

$$M_k = \frac{dW(\alpha)}{d\alpha}$$

A körben változik az energia (vagy munka).

$$W = \frac{1}{2} \cdot L \cdot i^2 + \Psi \cdot i$$

$$\Psi = N \cdot B \cdot A \cdot \alpha$$

$$M_k = \frac{d\left(\frac{1}{2} \cdot L \cdot i^2 + \Psi \cdot i\right)}{d\alpha} = \frac{d\Psi \cdot i}{d\alpha} = \frac{d\Psi}{d\alpha} \cdot i = \Psi_0 \cdot i$$

W: munka

α: szögelfordulás

c_r: rugóállandó

L: tekercs induktivitása

Ψ: fluxus

i: áramerősség

N: menetszám

B: mágneses indukció

A: keresztmetszet

Ψ₀: egységnyi szögelforduláshoz tartozó fluxus

I: áram elektrolitikus középértéke

Ha a jel frekvenciája nagyobb, mint a műszer saját frekvenciája, akkor:

$$M_k = \Psi_0 \cdot \frac{1}{T} \int_0^T i(t)dt = \Psi_0 \cdot I$$

$$M_k = M_v$$

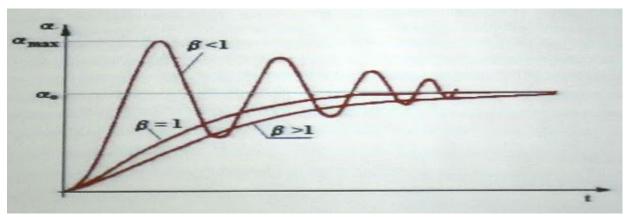
$$\Psi_0 \cdot I = c_r \cdot \alpha \qquad \rightarrow \qquad \alpha = \frac{\Psi_0}{c_r} \cdot$$

A műszer alapegyenlete ←

Műszer alapegyenlet (skálaegyenlet vagy karakterisztikus egyenlet):

- lineáris
- az áram elektrolitikus középértékét méri

Skálakarakterisztika ("Hogyan áll be a műszer?")

- aperiodikus beállás (beállási idő végtelen)
- csillapítással való beállás (tb < 4 sec)

A karakterisztika beállítása **csillapítással** történik.

Csillapítás:

- Villamos (örvényáramú csillapítás)
- Mechanikus
  - hidraulikus (olajjal)
  - pneomatikus (levegővel)

Deprez műszer jellemzői:

Alapműszer esetén

 $1 \, \mu A \dots 100 \, \mu A$

1 mV ... 100 mV

Bemeneti ellenállás: 1 kΩ

Pontosság: 0,1 %

Deprez műszer előnyei:

- lineáris
- pontos $(0,1 \% \rightarrow)$
- kicsi a fogyasztása
- relatíve olcsó

Deprez műszer hátrányai:

(Ezek miatt térünk át az Analóg elektronikus műszerekre)

- Rb kicsi
- nincs benne túlterhelés védelem
- nem elég nagy az érzékenysége

Érzékenység:

$$E = \frac{mutató \ kitérés \ megváltozása}{mérendő \ mennyiség \ megváltozása} = \frac{d\alpha}{dI} = \frac{d\frac{\Psi_0}{c_r} \cdot I}{dI} = \frac{\Psi_0}{c_r}$$

Műszerállandó:

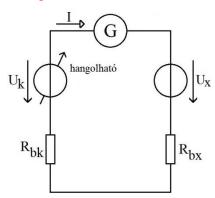
$$C = \frac{1}{E}$$

Fogyasztás:

$$P = U \cdot I = 10^2 \cdot 10^{-3} \ V \cdot 10^2 \cdot 10^{-6} \ A = 10 \cdot 10^{-6} \ W = 10 \ \mu W$$

Megengedett maximális terhelés: 20%

Kompenzációs mérési módszer

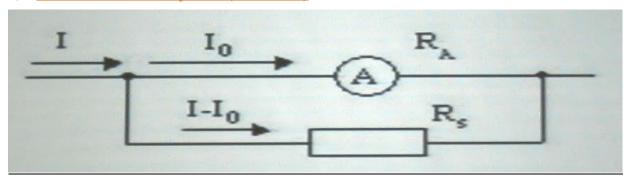

Ha I=0 akkor $U_k=U_x$

Előnye: R_b közelítőleg végtelen.

Méréshatár kiterjesztés

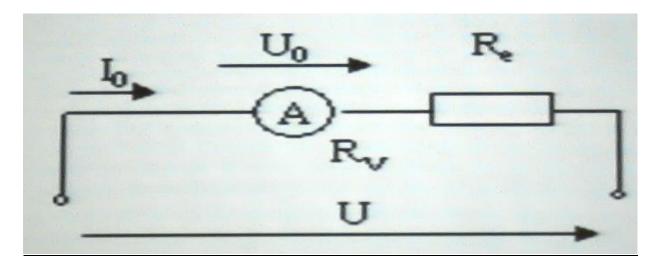
1) Áram méréshatár kiterjesztés (söntöléssel)

$$\begin{split} I_0 &= 100 \; \mu A \\ I &> I_0 \\ I_0 \cdot R_A &= R_s \cdot (I - I_0) \\ R_E &= R_A \times R_s < R_A \end{split}$$

Maximális felső méréshatár: 50 A (gyakrabban: 3 A illetve 10 A)

2) Feszültség méréshatár kiterjesztés (előtét ellenállással)

$$\begin{split} U &> U_0 \\ U &= I_0 \cdot (R_V + R_e) \\ R_E &= R_v + R_e > R_v \end{split}$$

Maximális felső méréshatár: 600 V.

Analóg elektronikus egyenárammérő műszerek (U-DC-A-E)

("Miért alkalmazzuk?")

Előnye:

- legyen nagyobb az érzékenysége
- nagyobb bemeneti ellenállás
- legyen benne túlterhelésvédelem

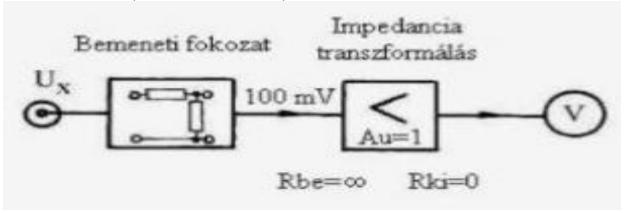
Hátránya:

romlik a pontossága

Fajtái:

1) Nagyszintű analóg elektronikus DC mérő

 $U_x > U_m = 100 \text{ mV}$ (leosztható ellenállással)

 $R_{be} = \infty$, $R_{ki} = 0$

Méréshatár: 100 mV ... 1000 V (univerzális műszer) Méréshatárváltás 10 dB-es léptékben ($\sqrt{10}$ –es)

A bemeneti osztóval szembeni követelmény:

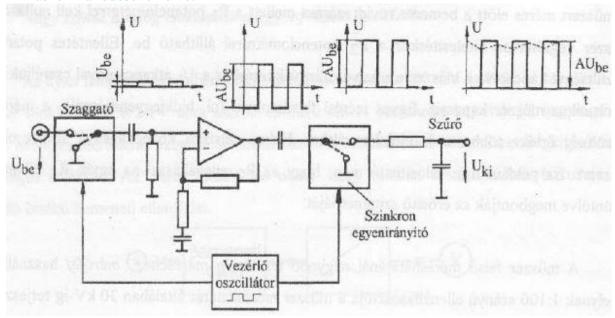
- állandó (nagy) bemeneti ellenállás biztosítása
- hiteles osztás biztosítása
- elektronikus túlfeszültségvédelem

2) Kisszintű analóg elektronikus DC mérő

 $U_x < U_m = 100 \text{ mV (szorozható erősítővel)}$

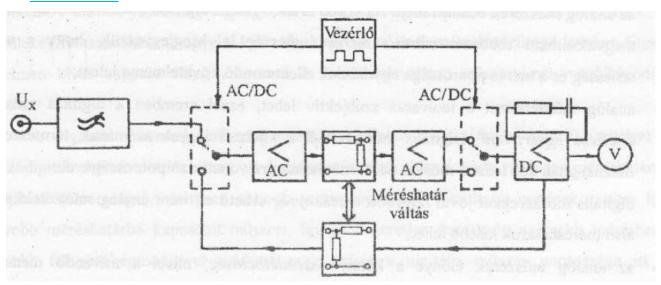
Gond: a DC offsetje (hibajel) az erősítőnek összemérhető a mérendő jellel

A műszer működésének elve:

- Azért alakítjuk AC-vé a jelet, hogy kiszűrjük a DC zavarjeleket (mert az AC erősítő nem erősíti a DC jeleket)
- AC-vé alakítás: megszaggatjuk a jelet

Blokkvázlata:

Visszacsatolás

A kimeneti jel egy részét visszavezetjük a bemenetre.

Kétféle visszacsatolás lehetséges:

- Negatív visszacsatolás: a visszacsatolt jel kivonódik a bemeneti jelből (stabilizál)
- Pozitív visszacsatolás: a visszacsatolt jel hozzáadódik a bemeneti jelhez (gerjedést okoz → oszcillátorok)

Digitális egyfeszültségmérés (U-DC-D-E)

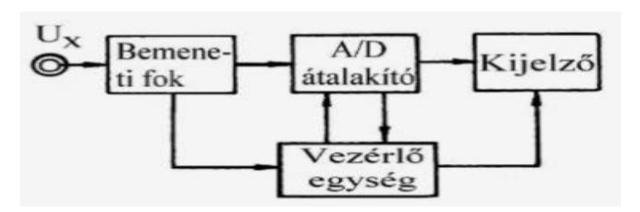
Digitális műszer: olyan analóg-digitális átalakítóval rendelkező műszer, amely a mért értéket decimális formában megjeleníti.

Előnye:

- általában nagyobb érzékenység (nV, pA)
- gyorsabb
- pontosabb lehet!!!
- automatizálható
- öntesztelhető
- rendszerbe építhető
- vezérelhető
- számítások végezhetők vele

Hátránya:

nem szemléletes

Bemeneti fokozat feladata:

- állandó (nagy) bemeneti ellenállás biztosítása
- hiteles osztás biztosítása
- elektronikus túlfeszültségvédelem

Analóg-Digitális Konverter (A/D vagy ADC: Analog Digital Converter)

Felbontás: az a legkisebb analóg mennyiség, amit a műszer még képes megkülönböztetni

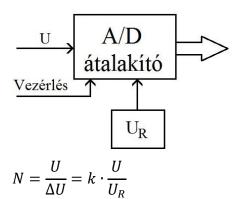
Analóg digitális átalakítás: az analóg mennyiségnek digitális formába történő átalakítása mintavételezés, kvantálás, kódolás és a szükséges segédműveletek segítségével

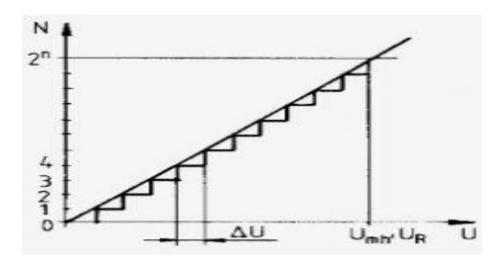
Mintavételezés: nem folyamatosan, csak bizonyos időpontokban figyeljük a jelet

A/D átalakítók felosztása:

- közvetett: frekvenciává vagy idővé alakítjuk először a feszültséget
- közvetlen: rögtön a feszültséget alakítjuk át
- pillanatértéket mérő: adott időpillanatban mérendő feszültséget alakítja át
- átlagértéket mérő: adott időintervallum átlagát alakítja át
- folyamatos működésű: minden pillanatban megjelenik a kimeneten az eredmény
- szakaszos működésű: ciklus végrehajtása után van eredményünk
- nyílt hatásláncú: bemenet felől csak a kimenet felé halad az információ
- zárt hatásláncú: visszacsatolás jellegű

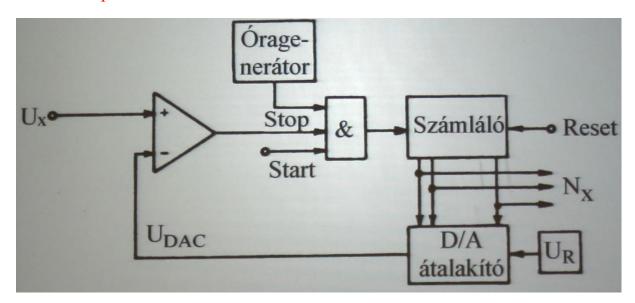
A/D átalakítás elve:

A kvantumnál kisebb mennyiséget nem tudjuk mérni. Ezt a digitális műszerek elvi hibája.

Számláló tipusú A/D átalakító

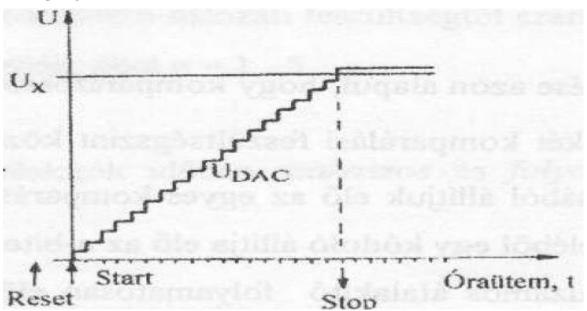
Hátránya:

- lassú
- bután lassú (0-ról kezdi a számolást)

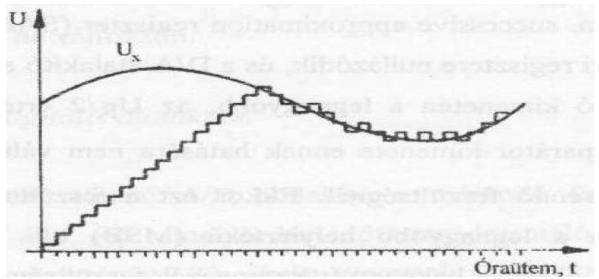
Jellemzői:

- közvetlen tipusú
- pillanatértéket mérő
- zárt hatásláncú
- szakaszos működésű

Idődiagramja:

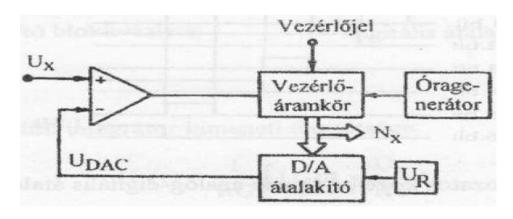
Követő típusú A/D átalakító

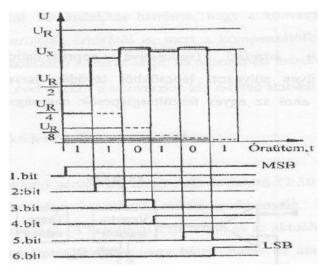

Folyamatos működésű

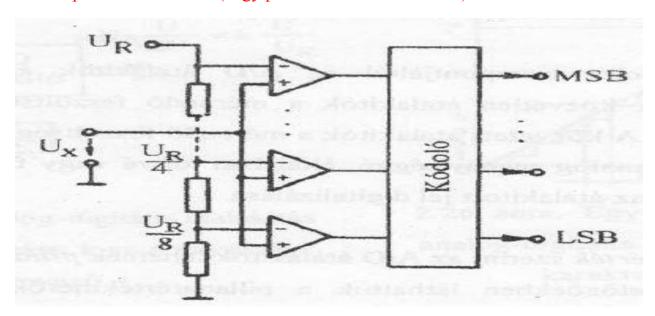
Fokozatosan közelítő (SAR)

(SAR: Successieve Approximation Register)

Flash-tipusú A/D átalakító (vagy párhuzamos A/D átalakító)

Előnye:

leggyorsabb

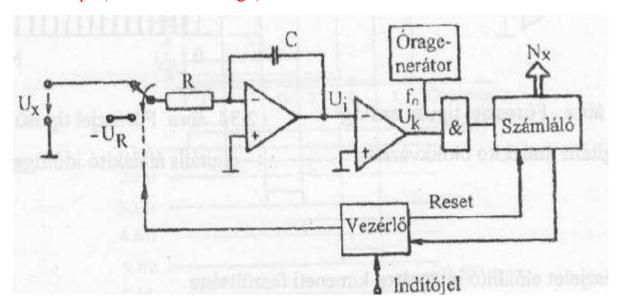
Hátránya:

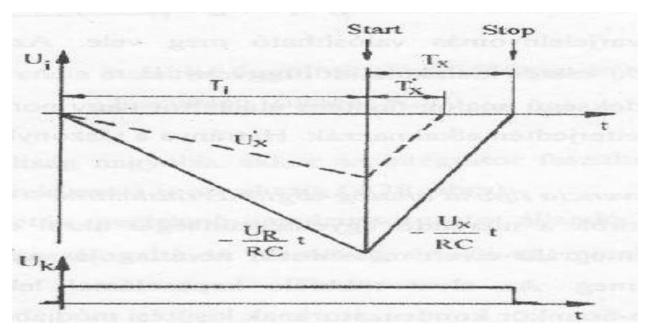
- ha a felbontóképességet növelem, akkor nagyon sok komparátor kell (nagyon nagy lesz a hiba)
- nem lehet nagy bitszáma

Jellemzői:

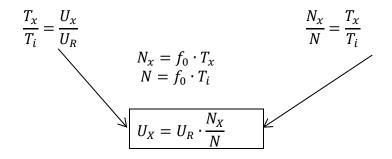
- közvetlen tipusú
- nyílt hatásláncú
- folyamatos működésű
- pillanatértéket mérő

Dual Slope (kettős meredekségű)

$$\frac{U_x}{R \cdot C} \cdot T_i = \frac{U_R}{R \cdot C} \cdot T_x$$

Előnye:

- rendkívül pontos (pontossága csak a referencia pontosságától függ)
- AC komponensű soros zavarjelelnyomása nagyon jó

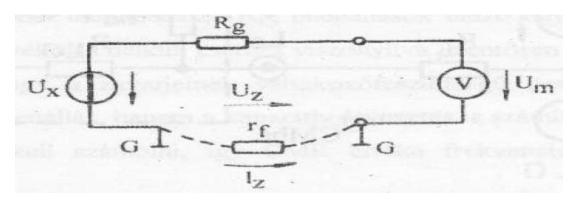
Hátránya:

lassú

Jellemzői:

- közvetett tipusú
- nyílt hatásláncú
- szakaszos működésű
- átlagértékmérő

Zavarjelek (zavar feszültségek)

$$U_m = U_X + U_Z$$

A két földpont nem azonos, így zavarjel lép fel.

Zavarjelek típusai:

- 1) Közös módusú zavarjel (párhuzamos)
  - CMR: Common Mode Rejection)
  - Mind a két bemeneti ponton azonos nagysággal lép fel.

•
$$CMR = 20 \cdot lg \frac{U_{cm}}{U_{CM_{be}}}$$
 [dB]

Javítása:

- törekedni kell a mérési szimmetriára (R_H=R_L)
- a szigetelési ellenállások növelése → Védőárnyékolás (Guardolás)

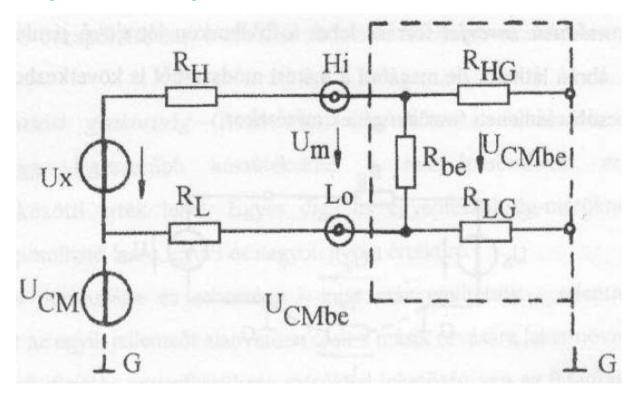
2) Soros múdusú zavarjel

- SMR: Serial Mode Rejection)
- sorosan kapcsolódik a mérendő mennyiséggel

$$SMR = 20 \cdot lg \frac{U_{Sm}}{U_{SM_{be}}} \quad [dB]$$

1) Közös módusú zavarjel

Lebegő bemenetű feszültségmérés

R_H és R_L: a vezetékellenállások

RHG és RLG:

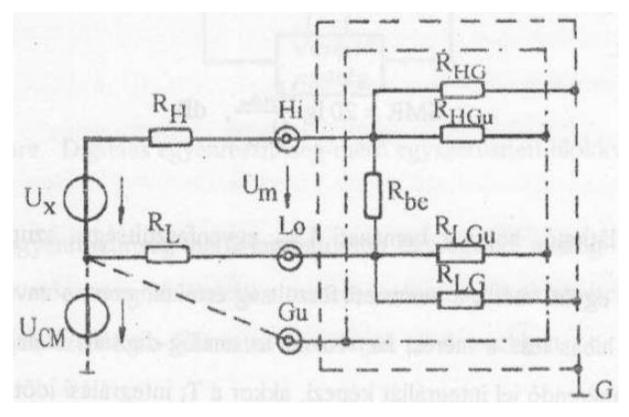
az adott bemeneti pontok és a G földpont között lévő szigetelési ellenállások

$$U_x = 0$$

A kapcsolás tulajdonképpen egy hídkapcsolás, amelynek a kimeneti feszültsége a mérendő feszültség.

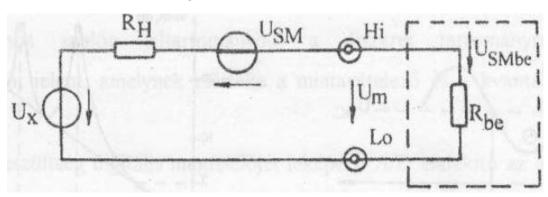
$$\begin{split} &U_{CM_{be}} = U_m = U_{CM} \cdot \frac{R_H}{R_H + R_{HG}} - U_{CM} \cdot \frac{R_L}{R_L + R_{LG}} \\ &R_{HG} ; R_{LG} \gg R_H ; R_L \qquad \text{\'es} \qquad R_{HG} \sim R_{LG} \sim R_G \\ &U_{CM_{be}} \cong U_{CM} \cdot \frac{R_H - R_L}{R_G} \\ &CMR = 20 \cdot lg \frac{U_{cm}}{U_{CM_{be}}} \quad [dB] \\ &CMR = 20 \cdot lg \frac{R_G}{R_H - R_L} \end{split}$$

Védőányékolással (Guard) kialakított digitális feszültségmérő

 R_{HGU} és R_{LGU} ellenállások értéke közel végtelennek tekinthető.

2) Soros Módusú Zavarjel

$$U_m = U_X + U_{SM}$$

$$SMR = 20 \cdot lg \frac{U_{Sm}}{U_{SM_{be}}} \quad [dB]$$

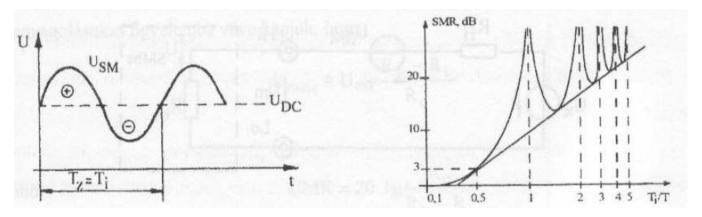
A zavarjelünk lehet:

a) egyen zavarjel:

- fizikailag kikompenzáljuk
- megmérjük a nagyságát és levonjuk a mérés eredményéből

b) váltakozó zavarjel:

- ha pillanatértéket mérek, nem lesz helyes az eredmény
- ha átlagértékmérőt használunk (integráljuk a jelet) és az integrálási idő a zavarjel periódusidejének egésszámú többszöröse, akkor a zavarjel kiesik
- Integrálási idő: $T_i = n \cdot 20 \text{ ms}$ $(T_i = 60 \text{ ms})$

Digitális feszültségmérő műszaki jellemzői:

- Méréshatárok (Ranges) 100,00 mV
  - 100,00 mV
- Méréshatár túllépés (Overrange)

100% kivéve az 1000 V-os méréshatárban

pl.: 100,00 mV 199,99 mV

Négy és fél digites

első szám: 0...1

további számjegyek: 0...9

Felbontás (Resolution)

Az a legkisebb analóg mennyiség, amit a műszer megkülönböztetni képes.

Másik jelentése: a legkisebb digit értéke.

10 μV, de ez csak a legkisebb méréshatárban igaz (méréshatár függő)

Pontosság (Accuracy)

Három tényezőtől függ:

- idő
- hőmérséklet hatása
- méréshatár függvénye ("kedvenc" méréshatárnál a legkisebb, pl.: 10 V)
- Hőmérsékleti tényező (Temperature coefficient)

Leolvasási gyakoriság (Read rate)

Kétféleképpen történhet a vezérlés:

- saját magát indítja a készülék
- kívülről vezéreljük
- Befolyásolja a mérés gyorsasága a mérés pontosságát
  - 10 s 7 digit pontos eredmény van
  - 10 ms 4 digit pontos eredmény van
- Beállási idő (Settling time)
- CMR = 80 dB
- SMR = 70 dB
- Bemeneti ellenállás (Input resistance)

Analóg elektromechanikus váltakozófeszültség mérő műszerek (U-AC-A-EM)

A Deprez műszer csak egyenfeszültséget mér.

Lágyvasas műszer

 $\alpha = k \cdot i^2$ nem lineáris, de linearizálható

 $\alpha = K \cdot I_{eff}$ valódi effektívérték mérő

0,1 A ... 500 A

10 V ... 600 V

Pontosság: közönséges vasanyaggal 1,5 %

Fogyasztás: VA nagyságrendű

Működési frekvenciatartományuk néhány ezer Hz-ig terjed.

Hálózati feszültség-és árammérő műszer.

Elektrodinamikus műszer

$$\alpha = k \cdot i_1 \cdot i_2$$

Ha sorba kötjük az álló és a forgórész tekercseit, akkor:

$$\alpha = k \cdot i^2 = K \cdot I_{eff}$$

Főképpen teljesítménymérésre használják.

0,01 A ... 100 A

10 V ... 600 V

Pontosság: 0,5 %

Fogyasztás: VA nagyságrendű

Működési frekvenciatartományuk néhány ezer Hz-ig terjed.

Hálózati feszültség-és árammérő műszer.

Elektronikus váltakozófeszültség mérő műszerek (U-AC-E)

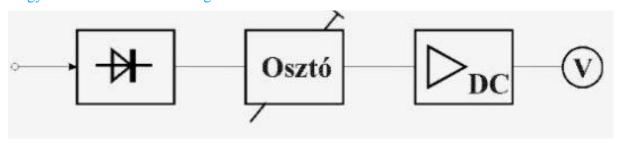
U_{AC}:

- Nagyszintű (leosztás)
- Kisszintű (erősítés)

Frekvencia:

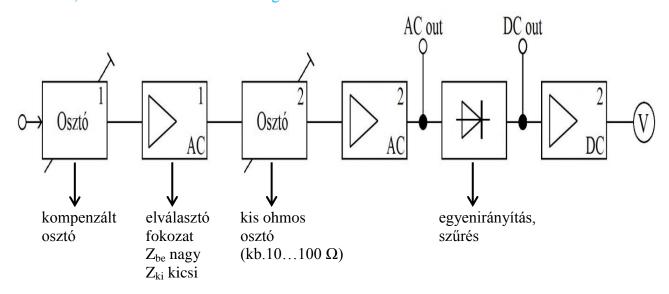
- szélessávú
- szelektív (1 adott frekvencián mér)

Nagyszintű váltakozófeszültség mérő

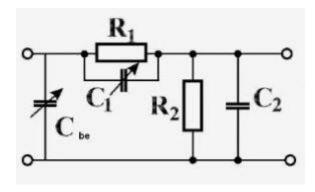
- 3...300 V (dióda küszöbfeszültsége)
- 10 dB-es méréshatárváltás
- decibel skálát tartalmaz
- 0 dB-es szint 600 Ω-os ellenálláson 1 mW teljesítményt disszipál el
- széles frekvenciatartomány (mérőfej)
- $Z_{be} = 1 M\Omega \parallel 20 pF$
- Pontosság: 2-3 %

Kisszintű, szélessávú váltakozófeszültség mérő

Középfrekvenciás műszer ± 3% pontossággal

Kompenzált osztó

Frekvenciafüggetlen leosztás:

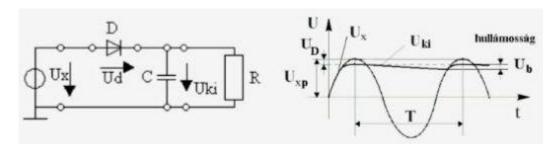
$$R_1 \cdot C_1 = R_2 \cdot C_2$$

$$Z_{be} = 1 M\Omega \parallel 20 pF$$

- nagy pontosságú alkatrászek
- halgolható kondenzátor
- munkaigényes
- költséges

Egyenirányítás

- 1) Csúcsérték egyenirányító
  - a) Soros diódás

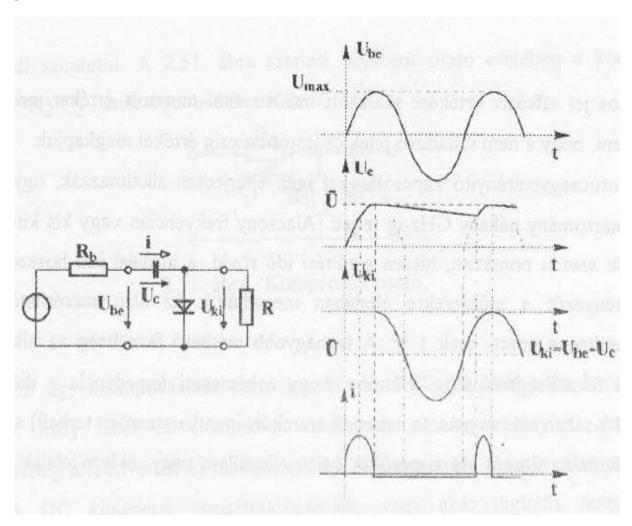
A kondenzátor elvileg feltöltődik a mérendő feszültség csúcsértékére. (A dióda küszöbfeszültsége $0,6~\rm V$!)

A hiba függ:

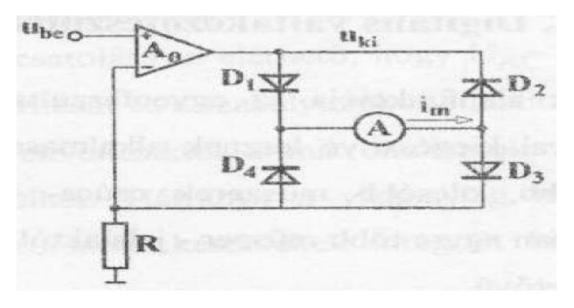
- a frekvenciától
- a kondenzátor nagyságától
- a műszer ellenállásától
- a dióda küszöbfeszültségétől

$$h = \frac{1}{2 \cdot R \cdot C \cdot f}$$

b) párhuzamos diódás

2) Aktív abszolút középérték egyenirányító

Graetz kapcsolás

Áramgenerátoros meghajtást alkalmazunk és így létrehozunk egy egyenirányítót.

Előnye:

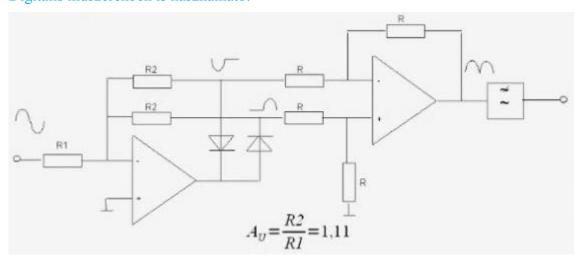
a skálakarakterisztikája lineáris

A diódák küszöbfeszültsége (UD) elhanyagolható mértékűre csökken:

$$U_D' = \frac{U_D}{A_0}$$

ahol: $A_0 = 10^4 \dots 10^6$ (műveleti erősítő nyílthurkú erősítése)

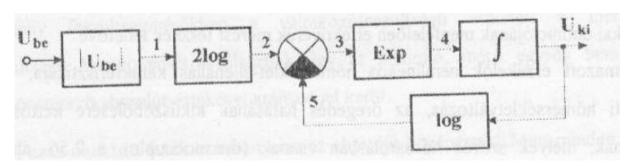
Digitális műszerekben is használható:

$$A_U = \frac{R_2}{R_1} = 1,11$$

3) Valódi effektív érték egyenirányító

a) Matematikai elven működő

$$U_1 = |U_{be}|$$

$$U_2 = 2 \cdot lg|U_{be}| = lg|U_{be}|^2$$

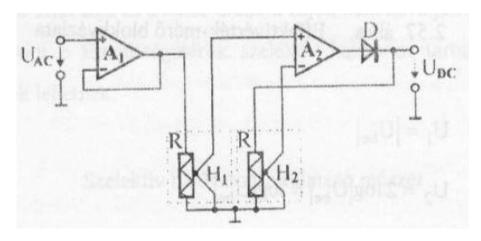
$$U_3 = U_2 - U_5 = lg|U_{be}|^2 - lgU_{ki} = lg\frac{|U_{be}|^2}{U_{ki}}$$

$$U_4 = \frac{|U_{be}|^2}{U_{ki}}$$

$$\begin{split} &U_{ki} = \frac{\int |U_{be}|^2}{U_{ki}} \\ &U_{ki}^2 = \int |U_{be}|^2 \\ &U_{ki} = \sqrt{\int |U_{be}|^2} \quad (a \ kimeneti \ jel \ val\'odi \ effekt\'iv \ \'ert\'eke) \end{split}$$

b) Fizikai elven működő

Két feszültség effektív értéke egyenlő, ha ugyanazon az ellenálláson ugyanennyi idő alatt ugyanakkora hőteljesítményt hoznak létre.

Hibák:

- a környezeti hőmérséklet változását is megméri, ezért különbségi mérést alkalmazunk
- a karakterisztikája változik (a hőelemek öregszenek), künönbségi mérést kell végezni
- kis frekvenciák esetén a jel pillanatértékét mutatja, tehát alsó határfrekvenciája van (hátrány)

Előny:

- nagy pontosságú (század pontosság)
- integrált kivitelben kapható

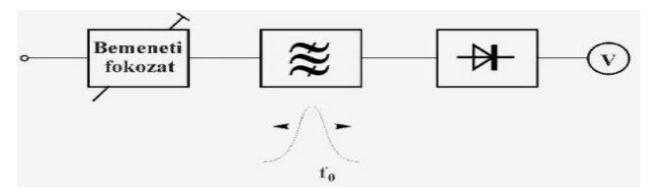
A második különbségképző áramkörrel lemásoljuk az első feszültséget.

Szelektív feszültségmérők

- A több frekvencia-összetevőt tartalmazó jelből kiválasztható, mérhető a számunkra érdekes jelösszetevő.
- Az egyenirányítás előtt egy olyan szelektív áramkört alkalmazunk, amely csak a kívánt f₀ frekvenciájú jelet engedi át.
- A valóságban egy szűk Δf₀ sávban mér a műszer. A Δf₀ a maximális átvitelhez viszonyított, adott csillapításhoz (-3 dB, vagy -20 dB) tartozó abszolút, vagy relatív sávszélességgel adható meg.

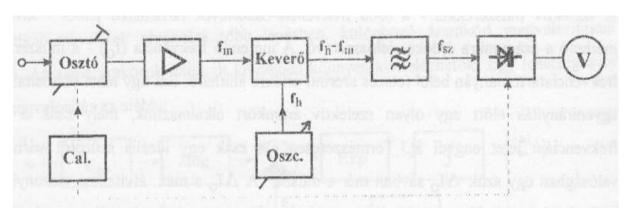
 Az ilyen műszerek igen érzékenyek lehetnek, μV nagyságrendű jelösszetevők is mérhetők. (Kis sávszélességű erősítők zaja és a külső eredetű zajok nem zavarják a mérést.)

Blokkvázlata:

Alacsonyabb frekvenciatartományban történő méréseket tesz lehetővé. (... 100 kHz)

Heterodyn rendszerű szelektív műszer blokkvázlata

f_m: a mérendő jel f_h: helyi oszcillátor jel

f_{sz}: szűrt jel

A keverés következtében megjelenik a két jelfrekvencia összegének és különbségének megfelelő jel is.

$$f_{sz} = f_h - f_m$$

Torzításmérők

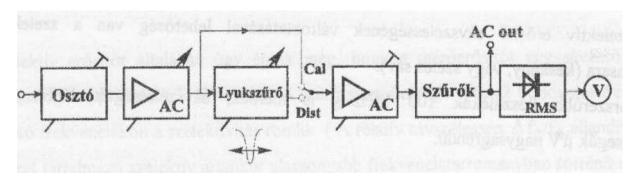
A torzítási tényező definíciószerűen a felharmonikusok effektív értékének és az alapharmonikus effektív értékének aránya %-ban kifejezve.

$$k = \frac{\sqrt{{U_2}^2 + {U_3}^2 + \ldots + {U_n}^2}}{U_1} \qquad \qquad \left(\frac{felharmonikusok}{alapharmonikusok}\right)$$

Az össztorzításmérők által mért:

$$k' = \frac{\sqrt{{{U_2}^2 + {U_3}^2 + \ldots + {U_n}^2}}}{\sqrt{{{U_1}^2 + {U_2}^2 + {U_3}^2 + \ldots + {U_n}^2}}} \qquad \qquad \left(\frac{felharmonikusok}{teljes \; jel} \right)$$

Blokkvázlata:

A mérés folyamata:

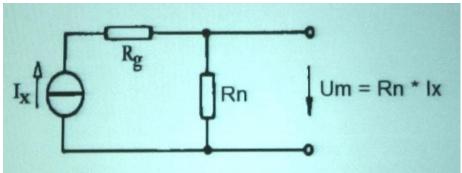
- 1) A teljes jelet mérjük, végkitérést 100% állítunk be (Cal)
- Bekapcsoljuk a szűrőt (Dist)
   A torzítás %-ban leolvasható a műszerről.

Maniális – Félautomata – Automata torzításmérő

Egyenáram mérés

a) passzív átalakító

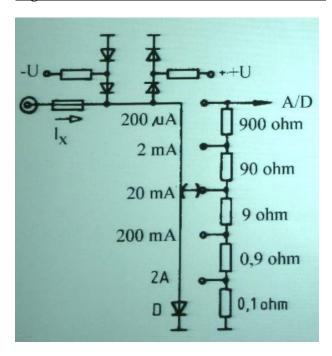
I/U átalakító

Hibát okoz:

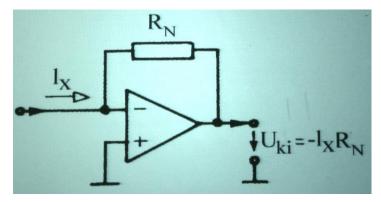
- sönt ellenállás bizonytalansága átmeneti és vezeték ellenállás
- hőmérsékletváltozás
- nagy a rendszeres hiba a sönt ellenállások miatt

Digitális multiméterekben használt I/U átalakító

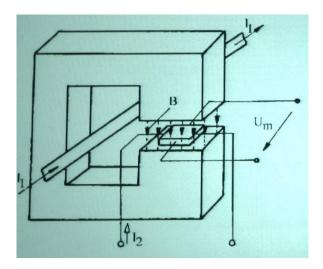
b) aktív átalakító

kis áramok mérésére alkalmas

Az alsó méréshatárt az erősítő bemeneti árama korlátozza.

c) Hallelemes átalakító

$$U_H = k \cdot B \cdot I$$

Előnye:

- előjelhelyes galvanikusan függetleníthető

Hátránya:

hőmérsékletfüggő

 I_1 áram mágneses terét vezetjük a hall elemre a mágnes segítségével.

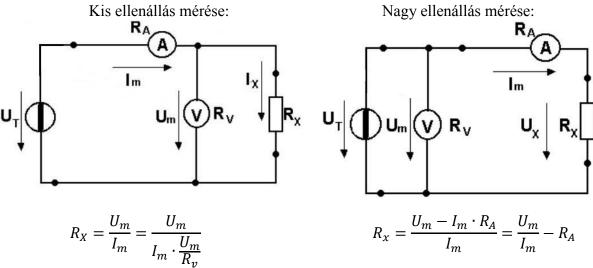
Váltakozó árammérés

A söntök frekvenciafüggése hibát okoz, ezért speciális söntöt alkalmazunk.

Ellenállásmérési módszerek:

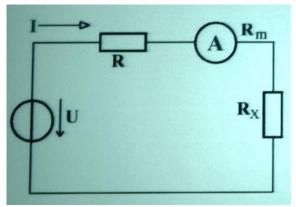
V-A mérő

Kis ellenállás mérése:

- 2 műszer bizonytalansága
- nincs olyan műszer ami R_x skálát mutatja

Soros Ohm-mérő

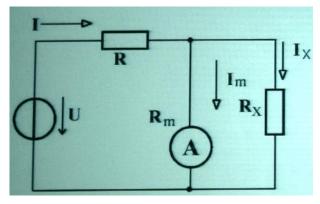
U =állandó

Nem lineáris

Fordított skálájú (bal oldalon a nagyobb érték)

$$I = \frac{U}{R + R_{x}}$$

Párhuzamos Ohm-mérő

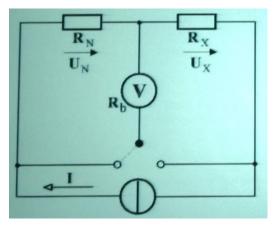

I=állandó

- Nem lineáris
- Egyenes állású
- Pontosság 5-7% (középállásban)

$$U_m = U \cdot \frac{R_x}{R + R_x}$$

Feszültség összehasonlítás

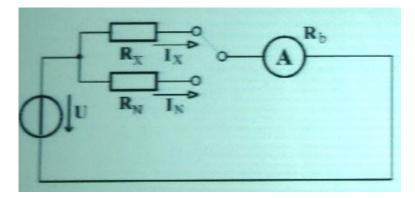
$$U_N = I \cdot R_N U_{\mathcal{X}} = I \cdot R_{\mathcal{X}}$$

$$R_{x} = \frac{U_{x}}{U_{N}} \cdot R_{N}$$

kis ellenállás mérésére

$$h_{R_x} = h_{R_N} + h_{U_x} + h_{U_N}$$

Áram összehasonlítás

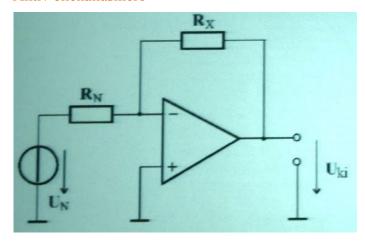
$$U = I_x \cdot R_x$$
$$U = I_N \cdot R_N$$

$$R_{x} = R_{N} \cdot \frac{I_{N}}{I_{x}}$$

nagy ellenállás mérésére

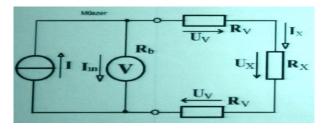
$$h_{R_x} = h_{R_N} + h_{I_x} + h_{I_N}$$

Aktív ellenállásmérő

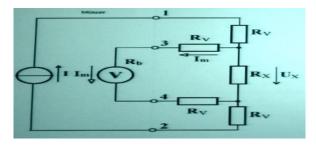
Védelem szükséges
$$U_{ki} = \frac{U_N}{R_N} \cdot R_X$$

2 vezetékes

$$U_m = U_x + 2 \cdot U_v$$

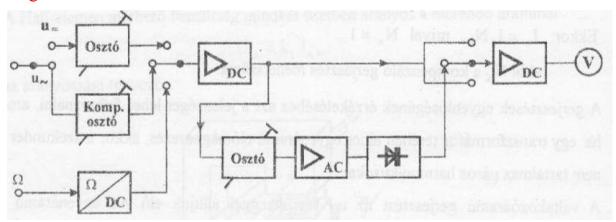
4 vezetékes

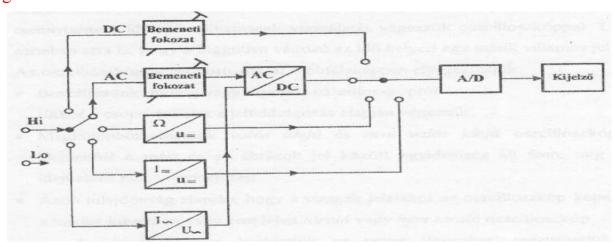
A mérésben nem okoznak hibát az R_{ν} vezeték illetve átmeneti ellenállások.

Wheastone-hid

Analóg multiméter

Digitális multiméter

Automatizálási lehetőségek

- automatikus méréshatárváltás (autorange)
- automatikus nullázás (autozero)
- öntesztelés
- SMR csökkentés (a pontos hálózati periódusidőre szinkronizál)
- rendszerbe illeszthetőség
- statisztikák készítése
- hőmérséklet mérésére is alkalmasak

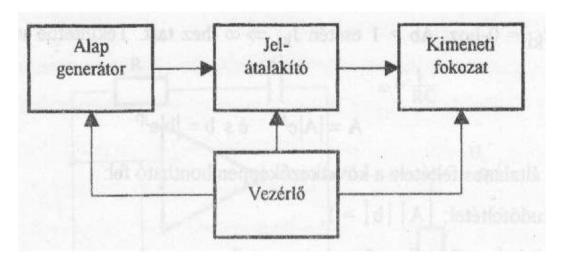
Generátorok

Feladata: a különböző jelalakú, amplitúdójú, frekvenciájú és fázisú jelek előállítása, az esetleg illesztett kimenet biztosítása

Felosztása:

- szinuszos generátor
- függvénygenerátor
- impulzusgenerátor
- zajgenerátor
- véletlenjel generátor

Generátorok általános blokkvázlata:

frekvencia beállítása:

- pontosság
- bizonytalanság
- stabilitás

járulékos moduláció:

$$\Delta f \rightarrow \Delta U$$

$$\Delta U \rightarrow \Delta f$$

Az alapgenerátor szinuszos jelforrás esetén oszcillátor, nemszinuszos jelforrás esetén általában négyszögjelet előállító generátor. Ez határozza meg a frekvenciatartományt és a kimeneti jel bizonyos minőségi jellemzőit.

A jelátalakító fokozat feladata az alapgenerátor jeléből a megfelelő hullámforma kialakítása, a hullámforma minőségi jellemzőinek befolyásolása, esetleg a szükséges frekvenciaátalakítás.

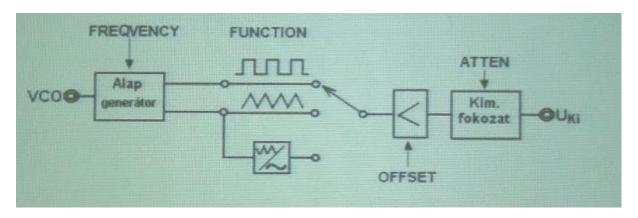
A kimeneti fokozat feladata a szükséges kimeneti jelszint és teljesítmény, valamint a szabványos kimeneti impedancia biztosítása.

A vezérlő feladata a funkcionális egységek és a kezelőszervek és/vagy valamilyen digitális vezérlő illesztési felülete közötti kapcsolat biztosítása, a funkcionális egységek működésének összehangolása.

Működési elv szerinti csoportosítás

- közvetett (transzponáló) generátor:
   a kimeneti jel frekvencia nem egyezik meg az oszcillátor frekvenciájával
- közvetlen generátor

Függvénygenerátor

Előnye:

- sokféle kimeneti jelalak
- széles frekvenciatartomány (1 mHz ... 10 MHz)
- a frekvencia feszültséggel szabályozható VCO (Voltage Controlled Oscillator)
- sokféle üzemmód (kapuzott, indított)
- modulációk (AM, FM), sweepelés

Hátránya:

- szinuszos jelek torzak (~ %)
- a szinuszos jelet háromszögjelből hozza létre
- a kimeneti feszültség értékét nem méri a műszer

Blokkvázlata:

